



ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011 • ΕΤΟΣ Θ' • ΤΕΥΧΟΣ 30

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Μπροστά στην ὄξυνσι τῆς κρίσεως

Ἡ Ἱερά Σύνοδος παρακολουθεῖ μέ αγωνία τίς ἐξελίξεις πού συντελοῦνται στό ἐθνικό, κοινωνικό καί οικονομικό γίνεσθαι καί οἱ ὁποῖες καταπονοῦν τόν Ἑλληνικό Λαό.

Αὐτή τήν ὥρα τῆς εὐθύνης, ἡ Ἱερά Σύνοδος αἰσθάνεται τήν ὑποχρέωση νά ἀπευθυνθεῖ μέ πατρική ἀγάπη πρὸς τόν Ἑλληνικό Λαό γιά νά τονίσει καί ὑπογραμμίσει ὅτι :

Α. Στήν κλίμακα τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, δεσπόζουσα θέση ἔχει ἡ ἀγάπη πρὸς τήν Πατρίδα. Γι' αὐτό ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐκφράζει τήν ἀποδοκιμασία τῆς πρὸς ὅσους ἐδρασαν ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος καί τῆς εὐημερίας τοῦ Λαοῦ τῆς, τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας καί τοῦ φιλοτιμίου τῶν πολιτῶν.

Ἡ Ἐκκλησία δέν ὑπηρετεῖ κόμματα καί παρατάξεις. Ὑπηρετεῖ μέ τό πνευματικό, κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς τόν Λαό, γιά τίς ἀνάγκες τοῦ ὁποῖου πάντοτε νοιαζόταν καί τίς ὁποῖες καί σήμερα, καθημερινά ἀγωνίζεται νά ικανοποιήσει, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, κάτω ἀπό δύσκολες συνθήκες.

Αὐτή τήν ἀξία τῆς ἀγάπης πρὸς τήν Πατρίδα πρέπει νά ὑπηρετήσουμε ὅλοι, γιά νά ἀντιμετωπιθοῦν τά προβλήματα πού προέκυψαν.

Β. Ὁ Λαός μας στό παρελθόν συμπεριφέρθηκε μέ θαυμαστή ὠριμότητα, ἐπιδεικνύοντας κοινωνική

ἀλληλεγγύη, σέ δύσκολες φάσεις τῆς ἱστορίας του. Σήμερα, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό αὐτή τήν ἀλληλεγγύη γιά νά στηριχθοῦν οἱ ἀδύναμοι, νά ἀνακουφισθοῦν οἱ ἀνεργοί καί νά μὴ ὀλιγοψυχίσουν οἱ ἐμπερίστατοι καί οἱ παντοειδῶς πληττόμενοι ἀπό αὐτή τήν πρωτοφανῆ κρίση, καί ἰδίως οἱ νέοι.

Γ. Ὁφείλουμε νά ἀτενίζουμε πρὸς τό μέλλον μέ ἐλπίδα καί αἰσιοδοξία. Ὅλοι, ὅσοι ἔχουν εὐθύνη καί ἀρμοδιότητα, ἐπιβάλλεται νά διαμορφώσουν τίς συνθήκες ἐκεῖνες, πού θά

δώσουν ὄραμα καί ἐλπίδα γιά τό μέλλον, μέ τίς ἀρχές τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀξιοκρατίας καί ἀξιοποίησεως ὅλου τοῦ ὕλικου καί πνευματικοῦ πλοῦτου τοῦ τόπου.

Δ. Ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι **Κύριος τῆς ζωῆς καί τῆς ἱστορίας εἶναι καί παραμένει ὁ Ζῶν καί Ἀληθινός Θεός**. Αὐτός δέν ἐγκαταλείπει τόν κόσμον καί κυρίως αὐτούς πού ἐλπίζουν σέ Αὐτόν καί τοῦ ἐμπιστεύονται τή ζωή τους.

Πρὸς Αὐτόν στρεφόμαστε, ζητώντας προστασία καί βοήθεια. (Ἀνακοινωθέν Ἰ.Σ. 15.6.2011)



ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ

**«Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί,
Πάσχα Κυρίου Πάσχα»**

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ τήν γλώσσα τοῦ ἱεροῦ ἱμνωδοῦ μᾶς καλεῖ νά λαμπρυνθοῦμε ὡς πρός τήν ψυχή, πέραν ἀπό τά λαμπρά μας πασχαλινά ἐνδύματα, καί νά ἐνδυθοῦμε μέ τήν πνευματική λαμπρότητα καί ὠραιότητα, πού χαρίζει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ζωογόνος Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Μέ αὐτή τήν πνευματική προϋπόθεσι μᾶς προτρέπει νά ἐορτάσωμε ὄχι τό Πάσχα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλά τό Πάσχα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου καί Θεοῦ μας Σωτήρος Χριστοῦ.

Ὁ μεγάλος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ ὑψιπέτης αὐτός ἀετός τῆς Θεολογίας λέγει, μεταξύ πολλῶν ἄλλων, καί τά ἐξῆς διὰ τό Ἅγιον Πάσχα (τά ἀποδίδουμε εἰς τήν ἀπλή γλώσσα): «Τό Πάσχα αὐτό, τό μέγα καί σεβάσμιο καί ἡ λέξις Πάσχα δηλώνει τήν διάβασι, τό πέρασμα. Ἱστορικά μὲν σημαίνει τήν φυγή καί μετανάστευσι τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Αἴγυπτο πρός τήν γῆ τῆς Χαναάν, τήν γῆ πού ἔρρεε μέλι καί γάλα. Πνευματικά, ὅμως, ὑποδηλώνει τήν ἀπό τά γῆ-ἴνα πρός τά οὐράνια, τήν νοητή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, πνευματική πρόοδο καί ἀνάβασι». Καί σέ ἄλλο περίφημο λόγο του ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, προσθέτει τά ἀκόλουθα: «Τό ἅγιον Πάσχα καί περιβόητο, ἡ βασιλίσα τῶν ἡμερῶν Ἡμέρα καί ἡ λαμπρῆ Νύκτα, πού διαλύει τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Κατά τήν ἅγια αὐτή Νύκτα ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, φωτιζόμενοι ἀπό τό πλοῦσιον Ἀναστάσιμον Φῶς ἐορτάζουμε πανηγυρικά τήν σωτηρία μας. Καί ἀφοῦ μέ τό θεῖο καί ἀνέσπερο Φῶς τῆς Ἀ-

ναστάσεως ἀξιοθήκαμε νά νεκρωθοῦμε μαζί μέ Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἐνεκρώθη χάριν τῆς λυτρώσεως καί σωτηρίας μας, δηλ. μέ τόν Ἐσταυρωμένο Κύριόν μας, θά ἔχωμε καί τήν εὐλογία τῆς Ἀναστάσεως μαζί μέ Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἀναστήθηκε ἀπό τοὺς νεκρούς ὡς Θεός Παντοδύναμος».

Ἄγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὀλόψυχα εὐχομαι ἡ ψυχική λαμπρότητα, μέ τήν ὁποία καλούμεθα νά ἐορτάσωμε τήν κοσμοσωτήριο Ἀνάστασι τοῦ Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νά λατρεύσωμε ἀπό καρδίας τόν Ἀναστάνα Θριαμβευτή καί Νικητή τοῦ διαβόλου, τοῦ θανάτου, τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας, νά καταγάσῃ ὅλη τήν ζωὴν μας : τόν νοῦ, τήν καρδιά, τοὺς λογισμούς, τοὺς λόγους, τήν ἀναστροφή μας, τίς πράξεις καί τά ἔργα μας.

Οἱ Ὀρθόδοξοι πιστοὶ ἀρμόζει νά εἴμεθα «φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας» καί «παιδιά φωτός καί ἡμέρας», κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο, θεοσεβεῖς χριστιανοὶ κοινωνοὶ καί μέτοχοι τοῦ Ἀναστα-

σίμου Θεοῦ Φωτός.

Εἶθε, Ἀδελφοί μου, τό φῶς, ἡ εἰρήνη, ἡ χαρά, ἡ εὐφροσύνη καί ἡ ἀγαλλίασις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας νά κατακλύζουν τήν ζωὴ, τό περιβάλλον καί τήν κοινωνία μας. Ἡ Χάρις καί ἡ εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νά ἐπισκιάζουν ὅλα τά πνευματικά μας τέκνα, τά ἐγγύς καί τά μακράν, τοὺς ταξιθεύοντες προσφιλεῖς μας ναυτικούς, τοὺς ἀποδήμους καί ὁμογενεῖς συμπατριώτας μας Κυθηρίους καί Ἀντικυθηρίους, τοὺς ἐμπερίστατους καί ταραγμένους λαούς τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καί Αὐστραλίας καί ὅλο τόν κόσμον.

Μέ Πασχάλιες εὐχές καί εὐλογίες
+ Ὁ Κυθῆρων Σεραφεῖμ

Ἡ Ὁρθοδοξία μας διαχρονικά*

...Μιλήσαμε μέχρι τώρα γιά τήν λαμπρή γιά τήν Ὁρθοδοξία μας ἡμέρα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, γιά τίς περιφανεῖς νίκες τῆς κατά τῆς εἰκονομαχίας καί ὄλων τῶν αἱρέσεων, πού λυσσωδῶς ἐπολέμησαν τόν χριστιανισμό. Καί εἶδαμε τά θαύματα καί τά λαμπρά κατορθώματα τῆς πίστεως σέ ἀγίους ἄνδρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλά καί στά σκληρά χρόνια τῶν διωγμῶν κατά τήν πρωτοχριστιανική περίοδο.

Ἐάν, στή συνέχεια, ἐπεκτείνουμε τήν ἀναφορά μας στά 300 καί πλέον χρόνια τῶν σκληρῶν διωγμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τά 11 ἑκατομμύρια τῶν γνωστῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας καί σκεφθοῦμε ὅτι ἡ διαδρομή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου τῶν χριστιανῶν πέρασε κάτω ἀπό τήν δυναστεία καί τήν τυραννική κυριαρχία πού εἶχαν στή Ρωμαϊκή αὐτοκρατορία οἱ θηριώδεις Νέρωνες καί Δέκιοι, Μαξιμιανοί καί Διοκλητιανοί, τότε ἀσφαλῶς θά θαυμάσωμε τό ἀνυπέρβλητο μεγαλεῖο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία, κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο **«πολεμουμένη νικά, ὑβριζομένη λαμπρότερα καθίσταται, κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται, δέχεται τραύματα καί οὐ καταπίπτει»**.

Ἄλλ' ὄχι μόνον ἐν καιρῷ διωγμῶν, ἀλλ' ὅπως εἶπαμε καί στούς δυσχειμερους καιρούς τῶν φοβερῶν αἱρέσεων ἀπό τόν τέταρτο μέχρι καί τόν 14ο αἰῶνα, καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς χιλιετοῦς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, μέ τούς Ἀρειανούς, τούς Πνευματομάχους, τούς Νεστοριανούς, τούς Μονοφυσίτες καί τούς Μονοθελητες, τούς εἰκονομάχους, τούς Παπικούς μέ τήν αἴρεσι τοῦ Filioque, τό Πρωτεῖο καί ἀλάθητο τοῦ Πάπα, τίς περί κτιστῆς χάριτος, κατά τοῦ ἀκτίστου Θείου φωτός καί περί ὀμφαλοσκοπισμοῦ πλανεμέναις διδασκαλίαις τῶν Βαρλααμιτῶν, τίς σημειωθεῖσες στή συνέχεια ἐκτροπές καί τίς κακοδοξίες τοῦ Παπισμοῦ, οἱ ὁποῖες προκάλεσαν τήν ἀπόσχισι τῶν Προτεσταντῶν - Διαμαρτυρομένων, ἡ Ἁγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, ἡ Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δοκιμάστηκε καί πολεμήθηκε πολύ στό

διάβα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἀλλά ἐξῆλθε καί ἐξέρχεται πάντοτε νικήτρια μέ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς, ἀφοῦ Ἐκεῖνος ἀποτελεῖ τήν Θεία τῆς Κεφαλῆ καί ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ ἐκλεκτή Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, τό Πανάγιο Σῶμά Του.

Ὁ Παπισμός μέ τίς δογματικές πλάνες καί καινοτομίες του καί οἱ Προτεστάντες μέ τίς διαρκεῖς κατατμήσεις των σέ ἑκατοντάδες προτεσταντικῶν παραφυάδων καί μέ τήν τρομακτική ἀποστασιοποίησι τους ἀπό τήν Μία καί Μόνη τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, **δυστυχῶς πόρρω ἀπέχουν ἀπό τόν ἐκκλησιολογικό καί θεολογικό ὄρο καί τήν ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας καί ἔχουν ἀλλοτριωθῆ ἀπό τήν γνήσια Ἀποστολική καί Πατερική Ὁρθόδοξη Παράδοσι**.

Τό κοσμικό πνεῦμα καί ἡ ἐκκοσμικέυσι εἰσέδρυσαν στίς ἑτεροδόξες αὐτές παρατάξεις καί ὁμολογίες καί διαρκῶς σαλεύονται τά σαθρά τους θεμέλια πότε μέ τά ἄθροια ὁμοφυλοφιλικά κρούσματα, τίς «χειροτονίες» γυναικῶν καί ὁμοφυλοφίλων, τίς συμπροσευχές μέ ἄλλοδόξους καί ἄλλοθρήσκους καί τόν σκανδαλισμό τῶν Χριστιανικῶν συνειδησεων.

Στόν πολῦκροτο 20ο αἰῶνα θέρειψε μαζί μέ τίς ἄλλες αἱρέσεις καί κακοδοξίες καί **ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**, τήν ὁποία κατέκρινε καί κατέδικασε ὁ σύγχρονος ἅγιος τῆς Σερβικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, πού πρόσφατα διεκηρύχθη ἅγιος, ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς.

Ἀλλά, δυστυχῶς, σήμερα ὠρισμένα πνευματικά παιδιὰ τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου - ὁ ὁποῖος διεκήρυσσε ὅτι ἡ πτώσις τῆς ἀνθρωπότητος ἐπικεντρώνεται σέ τρία πρόσωπα: Ἀδάμ, Ἰούδας, Πάπας ὡς φαίνεται δέν ἐνστερνίζονται τά κατά τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ λεχθέντα τοῦ ἁγίου αὐτῶν Πνευματικοῦ Πατρός, ἀλλά ἀνέχονται τήν ἐκπαρθύρωσι καί τήν καθαίρεσι ἐναρέτου καί ὁμολογητοῦ Ἀδελφοῦ των Ἐπισκόπου, δεινοῦ πολεμίου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Κανονικοῦ Ἐπισκόπου Ράσκας καί Πριζρένης κ. Ἀρτεμίου (Ραντοσάβλιεβιτς) ἄνευ κατηγορητηρίου, κανονικῆς δίκης καί ἀπολο-

* Ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἐβδομαδιαία Ραδιοφωνική ἐκπομπή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ «Τό Μήνυμα τῆς Κυριακῆς» τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 13.3.2011).

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἡ Ἀ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν τῆς Σαρακοστῆς, ὀνομάζεται Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Αὐτὴν τὴν ἡμέρα γιορτάζουμε τὴν ἀναστήλωσι τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀπὸ τὴν αὐτοκράτειρα Θεοδώρα καὶ τὸν υἱὸν τῆς Μιχαὴλ τὸν Γ΄ τὸ 843 μ.Χ.

Ἡ εἰκονομαχία ξεκίνησε τὸ 726 μ.Χ. καὶ τελείωσε τὸ 843 μ.Χ. Ἡ ἀπόδοσις τιμῆς πρὸς τὶς ἱερὲς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων ἔβρισκαν ἀντίθετους τοὺς εἰκονομάχους, οἱ ὁποῖοι τὸ θεωροῦσαν μορφή εἰδωλολατρίας καὶ ἀποκαλοῦσαν ὄσους προσκυνοῦσαν τὶς εἰκόνες εἰκονολάτρεις. Οἱ εἰκονομάχοι ὀνομάζονται ἐπίσης καὶ εἰκονοκλάστες ἐπειδὴ κατέστρεφαν τὶς εἰκόνες.

Ἀρχικὰ ὁ Λέων Γ΄ ὁ Ἰσαυρος προσπάθησε νὰ πάρει μὲ τὸ μέρος του τὸν Ἅγιο Γερμανό, Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης. Τοῦ εἶπε ὅτι δὲ βρῖσκει διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς ἅγιες εἰκόνες καὶ τὰ εἰδωλα καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὶς ἀπομακρύνει, ἢ ἂν ὄσες εἰκονίζον ἁγίους εἶναι ἀληθινὲς νὰ κρεμαστούν ψηλά, γιὰ νὰ μὴν μαινοῦνται ὅταν τὶς ἀσπάζεται ὁ κόσμος μὲ τὰ ἁμαρτωλά του χεῖλη καὶ μο-



λύνονται. Ὁ Πατριάρχης Γερμανός ἔκανε ὅ, τι μπορούσε γιὰ τὸν ἀποτρέψει ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Τὸ 726 μ.Χ. ὁ Λέων Γ΄ ἐξέδωσε διάταγμα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ εἰκόνες ἔπρεπε νὰ τοποθετηθοῦν πολὺ ψηλά στὶς ἐκκλησίες (ὥστε νὰ μὴν μποροῦν νὰ τὶς ἀσπασθοῦν καὶ νὰ τὶς προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ) καὶ ξεκίνησε τὴ συζήτηση γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἁγίων εἰκόνων. Θεωροῦσε ὅτι ἡ τιμῆσι τῶν εἰκόνων εἶναι μία μορφή εἰδωλολατρίας καὶ τὸ 730 μ.Χ. ἀντικατέστησε τὸν Πατριάρχη Γερμανό μὲ ἕναν εἰκονομάχο καὶ μὲ διάταγμα ἀπαγόρευσε τὴν

λατρεία τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ε΄, ὁ Κοπρώνυμος, ἀφαίρεσε τὶς εἰκόνες ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες καὶ ἔκανε διωγμοὺς ἐναντία στοὺς εἰκονολάτρεις. Τὸ 754 μ.Χ. συγκάλεσε ἀντικανονικὴ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, τὴν λεγόμενη εἰκονομαχική, στὴν Ἱερεῖα γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσει δογματικὰ τὴν εἰκονομαχία. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μεγιστοποιήθηκαν οἱ διωγμοὶ ἐναντία τῶν Μοναχῶν (ὁ Κωνσταντῖνος Ε΄ τοὺς θεωροῦσε "εἰδωλολάτρεις καὶ ὀπαδοὺς τοῦ σκότους"), οἱ καταστροφὲς μοναστηριῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ καταστροφὲς τῶν εἰκόνων.

Μάλιστα ὅταν ἕνας στρατηγὸς του τὸν ἐνημέρωσε ὅτι δὲν εἶχε μείνει κανένας Μοναχὸς στὴν περιοχὴ τῆς Θράκης, ὁ Κωνσταντῖνος Ε΄ τοῦ ἔγραψε ὅτι "Σὲ ἐσένα βρῆκα ἕναν ἄνθρωπο τῆς καρδιάς μου, κάποιον πού δρᾷ ὅπως θέλω". Κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῆς εἰκονομαχίας ξεχώρισε ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνός πού μὲ ἐπιστολὲς καὶ λόγους υποστήριξαν τὴν προσκύνησι τῶν εἰκόνων.

Ὁ γιὸς τοῦ Κοπρώνυμου, Λέων Δ΄, καὶ ἡ γυναῖκα του Εἰρήνη ἢ Ἀθηναία σταμάτησαν τοὺς διωγμοὺς καὶ κατάργησαν τὶς ἀπαγορεύσεις τῶν προηγουμένων. Τὸ 787 μ.Χ., μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Λέοντα Δ΄, ἡ Εἰρήνη ἢ Ἀθηναία καλεῖ τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο ἢ ὁποῖα ἐπανέφερε τὶς εἰκόνες. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ καταδικάζει τὴν εἰκονομαχία καὶ ὀρίζει ὅτι τὶς εἰκόνες τὶς προσκυνούμε τιμητικὰ, ἀλλὰ δὲν τὶς λατρεύουμε.

Ἡ Εἰρήνη ἢ Ἀθηναία ἔκτισε καὶ πολλοὺς ναοὺς στὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν, ἀνάμεσά τους τὸν ναὸ τῆς Θεοτόκου Γοργοεπηκόου (τώρα εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου). Περίπου τότε κτίστηκε καὶ ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου Καπνικαρέα ἢ Καμουχαρέα.

Οἱ ἐπόμενοι αὐτοκράτορες (Λέοντας Ε΄ 813-820 καὶ οἱ διάδοχοί του Μιχαὴλ Β΄ Τραυλὸς 825-829 καὶ Θεόφιλος 829-842) ἦταν εἰκονομάχοι καὶ οἱ διαμάχες συνεχίστηκαν μέχρι τὸ 843 μ.Χ. Κατὰ τὴ δεύτερη περίοδο τῆς εἰκονομαχίας, ὁ Θεόδωρος Στουδίτης ξεχώρισε ἀπ' τοὺς ὑπερασπιστὲς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, ὡς κηδεμόνας τοῦ ἀνήλικου υἱοῦ τῆς Μιχαὴλ Γ΄, προετοίμασε τὴν ἐπικράτησι τῆς Ὁρθοδοξίας. Συγκάλεσε τοπικὴ Σύνοδο στὴν Κωνσταντινούπολη, ἢ ὁποῖα ἐπανέφε-

ρε τις εικόνες επικυρώνοντας τις αποφάσεις της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου και τερμάτισε όριστικά την εικονομαχία.

Μολονότι ούτε η Έκκλησία, ούτε το κράτος απαγόρευσαν τις γλυπτές αναπαραστάσεις αγίων προσώπων ή ιερών σκηνών, μετά την περίοδο της εικονομαχίας εξαφανίστησαν τέτοιες αναπαραστάσεις από την Ανατολική Έκκλησία.

Η 11 Φεβρουαρίου του 843 μ.Χ. (πρώτη Κυρια-

κή των Νηστειών της Σαρακοστής εκείνου του έτους), όρίσθηκε ως η ημερομηνία που θα γίνονταν η αναστήλωση των εικόνων και από τότε εορτάζεται κάθε χρόνο ως η **Κυριακή της Όρθοδοξίας**. Παλιότερα οι ιστορικοί θεωρούσαν ως πιθανή ημερομηνία αναστήλωσης των εικόνων τό 842 μ.Χ. αλλά οι νέες επιστημονικές μελέτες θέλουν τό 843 μ.Χ. νά είναι η σωστή ημερομηνία.

Η Κυριακή τῆς Όρθοδοξίας στά Κύθηρα καί στή Μυρτιδιώτισσα τοῦ Άλίμου

Η εορτή τῆς Όρθοδοξίας ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί ἐφέτος γιορτάστηκε στά Κύθηρα μέ κάθε ἐπισημότητα, ὅπως ἀρμόζει σέ μία τόσο μεγάλη ἐκκλησιαστική εορτή.



Πλήθος κόσμου προσήλθε στήν Ἱερά Μονή τῶν Μυρτιδίων τό πρωϊ, ὅπου ἐτελεσθεῖ ὁ Όρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Σεραφεϊμ.

Βέβαια γιά τά Κύθηρα ἡ εορτή αὐτή ἔχει ξεχωριστή σημασία, ἀφοῦ αὐτή τήν μέρα που γιορτάζουμε τήν αναστήλωση τῶν Ἱερῶν εικόνων, ἐπέλεξαν οἱ προπάτορες μας ἤδη ἀπό τό 1841, νά ξεκινάει τό κορυφαῖο θρησκευτικό ἔθιμο τῶν Κυθῆρων, ἡ λεγόμενη "Γύρα" καί νά ἀναχωρεῖ ἡ Ἁγία Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας ἀπό τό Μοναστήρι τῆς καί νά φθάνει αὐθημερόν μέχρι τήν Χώρα.

Ἡ Εἰκόνα καί τό πλήθος τῶν πιστῶν ξεκίνησε ἀπό τήν Ἱερά Μονή Μυρτιδίων γύρω στίς 11.30 πμ. καί περίπου στίς 2 μμ. ἔφθασε στόν Ἅγιο Γεώργιο στό Λιβάδι, ἀφοῦ ἔγινε στάσεις ἑνός 15λέπτου στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυριδωνος Καλοκαιρινῶν.

Στίς 4 τό ἀπόγευμα ἔγινε στό Λιβάδι ὁ Κατανυ-

κτικός Ἐσπερινός τῆς Κυριακῆς καί στίς 5 ἀναχώρησε ἡ εἰκόνα γιά τήν Χώρα, ὅπου ἔφθασε καί τοποθετήθηκε στό εἰδικό βάθρο τῆς, στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου καί θά παραμείνει μέχρι τήν Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ὅποτε ξεκινάει τήν περιοδεία σέ ὅλα τά χωριά τοῦ Νησιοῦ.

Ἡ Παράκληση ἐψάλη στήν Χώρα στίς 6 τό ἀπόγευμα.

Πλήθος κόσμου ἀκολούθησε τήν Ἱερή Λιτανεία ἀπό τά Μυρτιδία μέχρι τήν Χώρα καί συνόδευσε τήν Ἁγία Εἰκόνα μαζί μέ τοῦς Ἱερεῖς καί τόν ἀκούραστο Μητροπολίτη μας.

Ὁ καλός ἀνοιξιτικός καιρός εὐνόησε τήν παρουσία καί τήν προσέλευση τῶν πιστῶν μέ τόν καλύτερο τρόπο.

Γιά ἐμᾶς τοῦς Κυθηρίους, ἔχει ξεχωριστή σημασία ἡ ἡμέρα αὐτή.

Οἱ πρόγονοί μας, πολύ σωστά, καθώρισαν ἀπό τό 1841 μέ ἀπόφαση τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐπί τῆς Ἐρησκείας", ἡ ὅποια ἐπικυρώθηκε τό 1842 ἀπό τήν Ἐκλαμπροτάτη Γερουσία", τό Ἱερό Σύμ-



βολο τῶν Κυθήρων, ἡ Σεπτῆ καὶ θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιωτίσσης, νά φεύγει αὐτή τήν μέρα κάθε χρόνο ἀπό τό καθίδρυμα Της, γιά μιὰ μεγάλη πορεία, "ἴνα ἀπονείμη τάς Εὐλογίας Της".

"Ἐτσι, χίλια χρόνια μετά τήν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, θεσιπίζεται στά Κύθηρα ἡ Λιτανεία



τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, πού εἶναι τό κορυφαῖο θρησκευτικό ἔθιμο καί ὀνομάζεται "Γύρα".

Τιμοῦν οἱ Κυθήριοι τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καί συρρέουν στά Μυρτιδία γιά νά συνοδέψουν τήν Εἰκόνα μέχρι τήν Χώρα.

Ἄλλά καί οἱ Κυθήριοι τῆς Ἀττικῆς τιμοῦν τήν μέρα αὐτή καί ἐκκλησιάζονται καί νοερά βρίσκονται

στόν Ἱερό χώρο τῶν Μυρτιδίων.

Στήν Μυρτιδιώτισσα Ἀλίμου, στό νέο μεγαλοπρεπῆ Ναό Της, γιορτάσθηκε μέ κάθε ἐπισημότητα



γιά πρώτη φορά ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, φέτος καί πολλοί Κυθήριοι προσῆλθαν ἀπό ὅλη τήν Ἀττική, νά γιορτάσουν σέ Κυθηραϊκό περιβάλλον, τήν μεγάλη γιορτή τῆς Ἀ΄ Κυριακῆς τῆς Τεσσαρακοστής.

Βασίλης Σταύρου ἱερέως Χάρος

Ἡ Ὁρθοδοξία μας διαχρονικά

Συνέχεια ἀπό τήν σελ.3

γίας. Καί συμβιβάζονται μέ τήν συμπροσευχή ἐν ὥρᾳ Ἐλευθουργίας καί τελέσεως Ἀκολουθίας μέ τόν Παπικό Ἀρχιεπίσκοπο καί τόν Νούντσιο, οἱ ὁποῖοι καί μέ θρασύτητα προσεγγίζουν μαζί μέ τούς Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους καί Κληρικούς τόν εὐλογούμενο ὑπό τοῦ Πατριάρχου τῶν Σέρβων ἄρτο!

Αὐτή ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δρᾷ σήμερα ἀνενόηλητα καί εἰς τόν ὀρθόδοξο χώρο, ἀφοῦ Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι παραθεωροῦντες τό ἀκοινώνητον τῶν Ὁρθοδόξων μέ τούς ἀκοινώνητους, κατά τούς Ἱεροῦς Κανόνας, ἑτεροδόξους καί αἰρετικούς συμπροσεύχονται ἐνίστε ἐν ὥρᾳ Θείας Λειτουργίας, ἐνδεδμεμένοι τά Ἀρχιερατικά τῶν ἁμφια!

"Ὅμως, ὁ τρόπος αὐτός προσεγγίσεως τῶν ἑτεροδόξων καί αἰρετικῶν δέν λύνει, ἀλλά προκαλεῖ προβλήματα αἰρετικῆς κοινωνίας. **Ἐάν προη-**

γομένως δέν ἐξομαλυνθοῦν οἱ δογματικές, θεολογικές καί ἐκκλησιολογικές διαφορές, ἐάν δέν τακτοποιηθοῦν τά θέματα πίστεως καί δόγματος, ἔνωσης, συλλειτουργία καί συμπροσευχή εἶναι ἀδύνατα νά γίνουν. Καί ἂν γίνονται, παρά τούς Ἱεροῦς Κανόνας καί τήν ἐκκλησιαστικήν μας παράδοσιν ἀποτελοῦν σοβαρότατες θεολογικές καί ἐκκλησιολογικές ἐκτροπές, οἱ ὁποῖες κωλύουν τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τά πρόσωπα αὐτά, ὅσο ὑψηλά καί ἂν εὕρισκονται. Καί παράλληλα σκανδαλίζουν καί τραυματίζουν ψυχικά τό ὀρθόδοξο χριστιανικό πλήρωμα.

Μακρυά, λοιπόν, ἀπό τόν Ἱερό χώρο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας τά βαρύτατα αὐτά ὀλισθήματα καί παραστρατήματα. Ἡ σημερινή μεγάλη καί λαμπρή ἑορτή τῆς Ὁρθοδοξίας μας ἄς φέρη τοῦτο τό μέγιστο ἀγαθόν εἰς τούς κόλπους τῆς Ἀγιωτάτης μας Ἐκκλησίας, «**τό μή κοινωνεῖν ἀκοινωνήτοις καί αἰρετικοῖς**»...

Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας

Ἀρχιμ. Νικοδήμου Γ. Ἀεράκη, Ἱεροκήρυκος

Α'

Εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Του προσευχὴν ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν πιστῶν μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου ὡς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς» (Ἰωάν. ιζ', 11).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀδιαλείπτως ἔκτοτε προσεύχεται «ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων» καὶ «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως».

Ἀπὸ τοῦς Ἀποστολικούς χρόνους μέχρι σήμερον ὁ ἀγὼν καὶ ἡ ἀγωνία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ἡ περιφρούρησις, διαφύλαξις, διατήρησις καὶ διασφάλισις τῆς ἐνότητος καὶ συνοχῆς τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνότης ὅμως αὕτη, ὅπως ὁμολογοῦμεν εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἐκφράζεται, ἐκδηλοῦται καὶ πραγματοποιεῖται «Εἰς τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ μὲ κεφαλὴν τὸν Χριστόν (Ἐφεσ. ε', 23), καὶ ἡ ὁποία ἔχει «**Ἐνα Κύριον, μίαν πίστιν, ἐν βάπτισμα**» (Ἐφεσ. δ', 5).

Ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ παραδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Κεφαλῆς Αὐτῆς, ἥτοι ὑπὸ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ ἡ διατηρηθεῖσα ἀλώβητος, αὐτούσιος, ἀνόθευτος, διὰ μέσου τῶν αἰῶνων μέχρις ἡμῶν χωρὶς προσθήκας ἢ ἀφαιρέσεις, χωρὶς ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολάς. Ὁμολογήσαμεν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας «**Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἐλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν οὕτω φρονούμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν**».

Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐνότης πίστεως, λατρείας, διοικήσεως, ἡθους, ζωῆς. Ὅσοι ἀνά τοὺς αἰῶνας ἐξεστράπησαν εἴτε εἰς θέματα πίστεως, εἴτε εἰς θέματα ζωῆς, εἴτε εἰς θέματα διοικήσεως, ἀπεκόπησαν τῆς Ἐκκλησίας ὡς αἱρετικοὶ ἢ σχισματικοί.

Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει τὴν μετάνοιάν των, τὴν ἐπιστροφὴν των, τὴν ἐπανάστασιν των εἰς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Πρὸς πραγμάτωσιν αὐτῆς τῆς εὐλογημένης ἐπανάδοδος τῶν πεπλανημένων ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προβάλλει τὸ Πιστεύω τῆς, διαλέγεται μετὰ τῶν πεπλανημένων πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς ἀληθείας, πού εἶναι αὐτός ὁ Χριστός καὶ εἶτα πρὸς ἔνωσιν ὅλων τῶν χριστιανῶν ἐν ἀγάπῃ,



πού εἶναι πάλιν ὁ Αὐτός Χριστός.

Ὁ παπισμός, καίτοι ὁμιλεῖ περὶ ἐνώσεως καὶ ἀγάπης, ἀπεργάζεται τὴν διαίρεσιν καὶ τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν «ΑΛΛΟΗΤΟΝ»!!! Πάπαν. Ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ σχίσματος μέχρι σήμερον καταδεικνύει τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές καὶ ἀληθές. Ἐπέμρωτο εἰς τὰς ἡμέρας μας νὰ ζήσωμεν εἰς ὅλην τὴν πραγματικότητα τὴν ἠνωτέρω τακτικὴν τοῦ Παπισμοῦ. Τὴν στιγμὴν πού ὁ δράκων τῆς ἀβύσσου ὑποχωρεῖ, ὁ ἄθεος κομμουνισμός ἀπέρχεται εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ὁ Παπισμός διὰ τῆς Οὐνίας ἐπέρχεται ὡς ὁ ἀντίχριστος εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν τῶν Σλαύων, μὲ στόχον καὶ σκοπὸν νὰ ἐπιτύχη τὸ δόλιον ἔργον τῆς ὑποταγῆς εἰς αὐτὸν διὰ τῆς διαίρεσεως καὶ τοῦ μίσους. Ἡ Οὐκρανία, ἡ Ρουμανία, ἡ Γεωργία, ἡ Λευκορωσία, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Πολωνία καὶ ἡ Κροατία εἶναι τὰ θέατρα τῆς οὐνιτικῆς μαρίας καὶ τῆς παπικῆς μισαλλοδοξίας καὶ παγκοσμιοκρατίας. Τὸ ἔργον τῆς Οὐνίας, ὄντως σατανικόν, κατεκρῆμνισεν εἰς τὰς ἡμέρας μας πᾶσαν προσπάθειαν διαλόγου καὶ ἐβάθυνε τὸν διχασμὸν μεταξὺ τῶν χριστιανῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Ἡ ποθητὴ ἔνωσις τῶν «Ἐκκλησιῶν» διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προσευχὴν, «ἵνα ὡσιν ἐν», καὶ διὰ νὰ εἶναι ἀληθῆς, μόνιμος, διαρκῆς, ἄρρηκτος καὶ οὐσιαστικὴ, πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. «**Τὴν ἐνότητα ταύτην, τονίζει ὁ καθηγητῆς Ἀνδρέας Θεοδώρου, παρατηροῦμεν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἐνότητα πίστεως, διοικήσεως καὶ λατρείας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐνότης διασφαλίζει καὶ τὴν καθολικὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐνότητα, διήκουσαν καὶ πληρωμένην εἰς ἀπάσας τὰς ἐπί μέρους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Τὴν εἰς τὴν πίστιν ἐνότητα ἐκφράζει τὸ αὐτὸ τῆς πίστεως περιεχόμενον, τὸ ὅποιον αἴεποτε ἡ Ἐκκλησία διεκράτησε καὶ τὸ ὅποιον συνάπτει ἐσωτερικῶς καὶ ἀρρήκτως σύνολον τὸ σῶμα τῶν πιστευόντων**» (Ἀνδρέου Θεοδώρου: «Ἡ οὐσία τῆς Ὀρθοδοξίας», σελ. 96-97).

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο τεύχος)

Ὁ ἑορτασμός τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου στά Κύθηρα

Ἑλένης Χάρου-Κορωναίου, Φιλολόγου

Μέ ἐξαιρετική λαμπρότητα καί εὐρεία συμμετοχή κόσμου ἐορτάσθηκε καί ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς παλιγεννεσίας στό νησί μας.



Βουλευτή κ. Καρύδη, πού ἐκπροσώπησε τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, ἀπό τόν Δήμαρχο, ἀπό τά σώματα ἀσφαλείας καί ἀπό ἐκπρόσωπο τῶν μαθητῶν.

Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ἡ φιλόλογος καθηγήτρια κ. Ἑλένη Βεργίνη.

Ὁ ἐορτασμός ξεκίνησε μέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, καί ἀκολούθησε ἡ επίσημη Δοξολογία στίς 10.30 π.μ. μέ τήν συμμετοχή ἱερέων, τοῦ κ. Δημάρχου, τοῦ



Ὁ ἐορτασμός συνεχίσθηκε μέ παραδοσιακοῦς χορούς ἀπό τούς μαθητές τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χώρας, Ποταμοῦ, Λιβαδίου, Καρβουνάδων καθώς καί τοῦ Γυμνασίου, πού χόρευαν χορούς ἀπό

Βουλευτή κ. Δ. Καρύδη, τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβούλου κ.Σ.Σπυρίδωνος καί τῶν ἄλλων πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ νησιοῦ καί τῶν μαθητῶν Νηπιαγωγείου, Δημοτικῶν Σχολείων Χώρας, Ποταμοῦ, Λιβαδίου καί Καρβουνάδων, Γυμνασίου καί Λυκείου, μετά τῶν κκ. ἐκπαιδευτικῶν. Στή συνέχεια στήν πλατεία τοῦ Δημαρχείου ἐγίνε ἐπιμνημόσυνη δέηση καί καταθέσεις στεφάνων ἀπό τόν



τήν ελληνική παράδοση και έκλεισε με την καθιερωμένη παρέλαση της μαθητώσας νεολαίας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης υπό τους ήχους της φιλαρμονικής μπάντας του Ποταμού, υπό την διεύθυνση του κ. Στράτου Θεοδωρακάκη, ενώπιον των επισήμων.

Τīs έορταστικές έκδηλώσεις ευνόησε ό θαυμάσιος άνοιξιτικός καιρός και ή λαμπερή ήμέρα πού ένίσχυσε τήν έξαιρετικά πολυπληθή παρουσία του κόσμου σέ όλες τīs έκδηλώσεις σέ όλόκληρο τό νησί.



Ό Έορτασμός της 25ης Μαρτίου στόν Ποταμό

Μέ έξαιρετική λαμπρότητα έορτάστηκε και στόν Ποταμό ή Έθνική Έπέτειος της 25ης Μαρτίου μέ τή παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών άρχων και πλήθους κόσμου.

Μετά τήν τέλεση της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας και τήν έπιμνημόσυνη δέηση άκολούθησε κατάθεση στεφάνων έκ μέρους της πολιτείας άπό τόν Δήμαρχο Κυθήρων, έκφώνηση του πανυγηρι-

κού της ήμέρας και παρέλαση των μαθητών του Δημοτικού υπό τους ήχους της φιλαρμονικής του Ποταμού υπό την διεύθυνση του κ. Στράτου Θεοδωρακάκη, ενώπιον των επισήμων.



Κατάθεσις στεφάνων στήν προτομή του ήρωος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Μέ ιδιαίτερη σεμνότητα και κατανύξη έτελέσθη στις 24 Μαρτίου και έφέτος ή καθιερωμένη έπιμνημόσυνη δέηση στήν προτομή του ήρωα της Έπανάστασης Θεόδωρου Κολοκοτρώνη άπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Σεραφείμ.

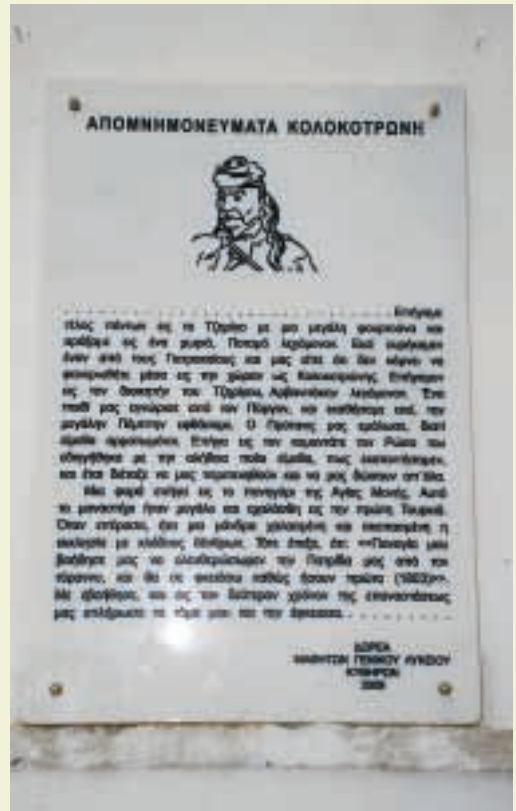
Έν συνεχεία άκολούθησε κατάθεση στεφανιών άπό τόν Δήμαρχο κ. Κουκούλη, τόν Διοικητή του Ναυτικού Παρατηρητηρίου κ. Κοντολέοντα και μαθητή του Λυκείου έκ μέρους της μαθητώσας νεολαίας του νησιού μας.

Άντώνης Λαμπρινίδης



Τά άποκαλυπτήρια άναμνηστικῆς πλάκας στό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Μόνης

Κατά τόν ἐφετεινό έορτασμό τῆς έορτῆς τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων στό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Μόνης, όπου συγκεντρώνονται οἱ πιστοί από όλο τό



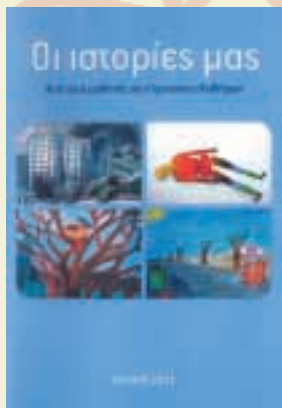
τίς αντίξοες καιρικές συνθήκες, αντιπροσωπεία του Λυκείου, τήν όποία εκπροσώπησαν οἱ μαθητές Ανάργυρος Σοφίος και Κυριακή Τζάννε πού πήραν τόν λόγο, και πρωτίτως ό Λυκειαρχῆς κ. Κομηνός, ό όποιος έξεφώνησε τόν έορτιο λόγο, μετά από έπιμνημόσυνη δέση έκαναν τά άποκαλυπτήρια τῆς άναμνηστικῆς μαρμάρινης πλάκας, πού περιλαμβάνει άπόσπασμα από τά άπομνημονεύματα του ήρωος τῆς Έπανάστασης του 1821 Ἀρχιστρατήγου Θεοδ. Κολοκωτρώνη από τήν έπίσκεψί του στό Κύθηρα (1803) και τήν έκπλήρωση του Τάματος του στην Παναγία. Τήν όλη εκδήλωση έχαίρετῆσε ό Δήμαρχος Κυθήρων κ. Θεοδ. Κουκούλης και έπρολόγισε ό Σεβασμιώτατος, εκφράσας τά θερμά του συγχαρητήρια στον Διευθυντή και τούς Καθηγητάς του Λυκείου και ιδιαίτερα στους Λυκειόπαιδες, πού συμμετείχαν μέ ένθουσιασμό στην ύλοποίησι τῆς άξιέπαινης αὐτῆς πρωτοβουλίας.

νησί γιά νά τιμήσουν, σύμφωνα μέ τό εκκλησιαστικό έθιμο τήν μεγάλη αὐτή έορτή, μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, κατά τήν όποια ιερούργησε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.Σεραφεΐμ, έγιναν τά άποκαλυπτήρια τῆς άναμνηστικῆς πλάκας, πού φιλοτεχνήθηκε και έντοιχίσθηκε δαπάναις τῶν μαθητῶν και μαθητριῶν του Λυκείου Κυθήρων μέ τήν πρωτοβουλία του Λυκειαρχῆ κ.Γεωργίου Κομνηνού.

Ήταν μία πολύ συγκινητική τελετή, όταν παρά

Παρουσίαση βιβλίου τῶν Μαθητῶν τῆς Γ΄ Γυμνασίου Κυθήρων «Οἱ Ἱστορίες μας»

Τὴν Τετάρτη 16 Μαρτίου 2011 στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα στὸ Λεοντσίπειο Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Κεραμωτοῦ ἐγίνε ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου «**Οἱ Ἱστορίες μας**»



πού ἐγράψαν οἱ μαθητές τῆς Γ΄ τάξης τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων μέ τὴν καθοδήγηση τῶν καθηγητριῶν τους κ. Ἀδαμαντίας Ἀβραμιδου, κ. Δάειρας Γιαννακάκη καὶ κ. Εὐδοκίας Χρυσοβέργη. Στὴν ἐκδῆλωση παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.

Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος χρηματοδότησε τὴν ἐκδοση. Ἡ ἐκδῆλωση πλαισιώθηκε μέ ψαλμούς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, πού ἔψαλε χορωδία ὑπὸ τὴν ὄνση τοῦ Θεολόγου Καθηγητῆ κ.Γεωργίου Λουράντου.

Γιὰ τὴν ἐργασία τῶν μαθητῶν μίλησε ἡ συνταξιούχος Φιλολόγος Καθηγήτρια Ἐλένη Χάρου-Κορωναίου καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Σεβασμιώτατε, συγχαρητήρια πού χρηματοδότησατε αὐτὸ τὸ κομψὸ βιβλιαράκι. Κυρία Ἀβραμιδου, κ. Γιαννακάκη, κ. Χρυσοβέργη, συγχαρητήρια

πού ἐμπνευστήκατε καὶ προκαλέσατε τὴ δημιουργία του. Ἀγαπητὰ μας παιδιὰ, συγχαρητήρια πού τὸ γράψατε μέ τὴν καθοδήγηση τῶν καθηγητριῶν σας.

Βλέπομε ὅτι γιὰ τὴ δημιουργία κάθε πράγματος, πού νοστιμίζει τὴ ρουτίνα τῆς καθημερινότητος, πρέπει νὰ συνομηθῶσουν κάποιοι ἄνθρωποι καὶ νὰ δώσουν ἀπὸ τὸ περίσσειμα τῆς καρδιάς τους.

Λοιπὸν τί ἀποκόμισα ἀπὸ τὸ βιβλίο; Πρῶτα πρῶτα εἶναι ἡ χαρὰ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς συνεργασίας, πού ἀφήνει κάθε τέτοια προσπάθεια. Ἐπειτα μέσα ἀπὸ τὶς ἱστορίες τῶν παιδιῶν διαπίστωσα ὅτι ἔχουν ὑγίη νοῦ καὶ φαντασία, σέ μιά ἐποχὴ πού νεκρώνεται ἡ φαντασία τους μέ τὴν καταδυνάστευση τῆς εἰκόνας. Σήμερα πού κυριαρχεῖ ἡ εἰκόνα μέ τὴν τηλεόραση καὶ τὰ εἰκονογραφημένα βιβλία, ὅλο καὶ λιγότερο πιάνομε ἓνα βιβλίο χωρὶς εἰκόνες, ὥστε νὰ ἀναγκαστοῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὴ φαντασία μας. Τὰ βρῖσκομε ὅλα ἔτοιμα.

Ἄκόμα διαπιστώνει κανεὶς ὅτι τὰ παιδιὰ μας ἔχουν ἐντονὴ οἰκολογικὴ συνείδηση. Τὰ σκουπίδια, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, ἡ θηριώδης ἐπέμβαση τοῦ ἀνθρώπου στὴ φύση, ἡ ἀνεξέλεγκτη ὕλοτομία, πού δὲν ἐνδιαφέρεται ἂν θὰ καταστρέψει τὴν εὐτυχία μῆς οἰκογένειας τρυποκάρυδων, ἡ κυριαρχία τῆς μπουλντόζας καὶ τοῦ τσιμέντου, ἡ μό-

Συνέχεια στὴ σελ. 12



Στὴ συνέχεια παραθέτομε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ κ.Λυκειάρχη.

«...Μέρες ἱστορικῆς τιμῆς γιὰ τὸ Τσιρίγο, ἐκεῖνες οἱ μέρες τοῦ 1803 πού σημαδεύονται ἀπὸ τὴν παραμονὴ καὶ τὴ «φιλοξενία» τοῦ Κολοκοτρώνη. Μέρα ὅμως ξεχωριστῆς ἱστορικῆς μνήμης γιὰ τούτῃ ἐδῶ τὴν ἀετοφωλιά τοῦ νησιοῦ μας καὶ ἡ σημερινή. Ἀπὸ ἔδω καὶ πέρα ὁ κάθε Τσιριγώτης, ὁ κάθε περαστικός διαβάτης καὶ προσκυνητής, διαβάζοντας τοῦτες τὶς γραμμές, δὲν θὰ ἀναπολεῖ μονάχα κεῖνο τὸ ἱστορικὸ πέρασμα, ἀλλὰ θὰ σταματᾷ μπροστὰ σ' ἓνα ἱστορικὸ τάμα...».

Κλείνοντας τὴν ὁμιλία του, ὁ κ. Κομνηνός, εἶπε : «...ἡ πλάκα αὐτὴ δὲν εἶναι μίᾳ ἀπλῆ ἀποτύπωση, οὔτε ἀποτελεῖ ἀπαιτούμενη ἐπιβεβαίωση, ἀλλὰ κρύβει μίᾳ εὐρύτερη ἐθνικὴ διαπίστωση, κάνοντας τὸν ἴδιο καὶ ὅλους μας, νὰ νιώθουμε ὑπερήφανοι γιὰ τὰ παιδιὰ.

Ἄσσο καίε ἡ ἐλπίδα ἄσβηστη δὲν χάνεται τίποτε, μόνο κερδίζε-
ται...».

Συνέχεια από την σελ. 11

λυσης και ή ληλασία των δασών είναι θέματα που έχουν μετρί για τα καλά στους προβληματισμούς τους. Βλέπω επίσης πώς αυτή ή γενιά που μεγάλωσε με την εικόνα, με την τηλεόραση, μπορεί να ξεχωρίσει και να απορρίψει την κακή τηλεόραση και τις βλαβερές συνέπειές της, τις εφιαλτικές εικόνες που μπορούν να αναστατώσουν τον ύπνο, να δηλητηριάσουν την ψυχή και τό νοῦ. Ἀκόμα με έντυπωσιάζουν οι εὐαισθησίες των παιδιών. Τό ενδιαφέρον για μία παραπεταμένη και κακοποιημένη πολυθρόνα, που μπορεί να ξαναβρεί τή θέση της σέ μία ἐποχή που πετάμε συνέχεια για να αναενώσωμε τό σπιτικό μας, ή αγάπη για τά ζῶα, για τά πουλιά, για τά πλάσματα του Θεοῦ, που ἀπειλοῦνται με ἐξαφάνιση, ή κραυγή, ἐκκλήση πρὸς τούς ισχυρούς τῆς γῆς «Ξανά χαρίστε μας τή γῆ».

Φαίνεται, παιδιά μου, γνωρίζετε αυτό που εἶπε ὁ συγγραφέας Ν. Κ. «ὄσο στή γῆ υπάρχουν λουλουδία, πουλιά και παιδιά, μή φοβάστε, ὅλα πάνε καλά» δηλαδή, μπορούμε να ἐλπίζομε, να ἐλπίζομε ἀλλά και να ἐπαγρυπνοῦμε για να μήν ἐξαφανιστοῦν αὐτές οι ὑπέροχες εἰκόνες ἀπό τή φύση, που τόσο φαίνεται να σᾶς συγκινούν, ὅπως μᾶς τῆς δίνει ὁ προοιμιακός ψαλμός του ἔσπερινοῦ· «ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι του ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν». Τί ὑπέροχη εἰκόνα του δάσους! Ἐκεῖ μικρά σπουργίτια χιτίζουν τῆς φωλιές τους και ή φωλιά του ἔρωδιου πρώτη και καλύτερη ἀνάμεσά τους. «Σκύμνοι ὠρυόμενοι του ἀρπάσαι και ζητήσαι παρά τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς»· μικρά λιονταρόπουλα τρέχουν να ἀναζητήσουν τήν τροφή τους. «Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα σου Κύριε». Ἐάν τά παιδιά μας δείχνουν τέτοια εὐαισθησία για τήν πλάση μπορούμε να εἶμαστε αἰσιόδοξοι.

Ἀκόμα μέσα ἀπό τῆς ιστορίες των παιδιών βγαίνει ή πίστη στίς μεγάλες ἀξίες τῆς ζωῆς, ὅπως είναι



ή φροντίδα, ή αγάπη και ὁ σεβασμός για τούς γονεῖς, ή φιλία, ἀκόμα ή πειθαρχημένη ζωή, ὁ ἔλεγχος τῆς ἀσυδοσίας, ή περιφρόνηση του βρώμικου χρήματος, σέ μία ἐποχή που τά παιδιά μας διαρκῶς ἀκοῦνε γύρω τους για βρώμικο χρέμα.

Ἐνα ἄλλο πολύ αἰσιόδοξο μήνυμα που βγαίνει ἀπό αυτό τό βιβλιαράκι εἶναι ὅτι τά παιδιά μας μπορούν να χειρίζονται με ἐπιτυχία τή γλώσσα μας, αὐτή τή θεία μουσική, που λέγεται ἑλληνική γλώσσα, σέ μία ἐποχή που καθημερινά ἀκοῦμε να τήν κακοποιοῦν. Και συγκινοῦμαι περισσότερο με τά παιδιά αὐτοῦ του βιβλίου, που δέν ἔχουν μητρική τους γλώσσα τήν ἑλληνική, που ἔκαναν δευτε-

ρη πατρίδα τους τήν Ἑλλάδα, πατρίδα τους πνευματική και χειρίζονται τόσο ὁμορφα τόν Ἑλληνα λόγον για να θυμηθοῦμε τό περίφημο· «Ἑλληνες εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι που μετέχουν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας». Μήπως κάποι τέτοιο δέν συνέβη με τόν Ἀπόστολο Παῦλο, για να ἀναφέρω μόνο ἕνα γίγαντα, που δέν γεννήθηκε Ἑλληνας, ὅμως τήν ἑλληνική γλώσσα

χρησιμοποίησε για να ἐκφράσει τά ὑψηλότερα και τά ὠραιότερα;

Παιδιά μου, να εἶστε ὑπερήφανοι, που μαθαίνετε τή γλώσσα των ἀγγέλων και που ἔχετε ἀξιους δασκάλους να σᾶς τή διδάξουν. Ὅλες τῆς γλώσσες του κόσμου πρέπει να τῆς τιμοῦμε και να τῆς σεβόμαστε, ἀλλά στήν ἑλληνική πρέπει να ὑποκλινοῦμαστε, γιατί σ'αὐτήν γράφτηκαν τά ἔπη του Ὀμήρου, οι διάλογοι του Πλάτωνα, ὁ Σιναϊτικός κώδικας, τό πολυτιμότερο χειρόγραφο του κόσμου με τό κείμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Στήν Ἑλληνική γράφτηκε ὁ ὕμνος τῆς αγάπης, ὁ ὕμνος στή Ἐλευθερία, ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, τό Ἄξιον ἐστί.

Και πάλι σᾶς συγχαίρω και σᾶς εὐχομαι με τῆς εὐαισθησίες σας και τούς προβληματισμούς σας, ὅταν θά ἀναλάβετε τά ἡνία, να ἀλλάξετε τή πορεία αὐτοῦ του τόπου.

Μεγάλη Παρασκευή στή Χώρα Κυθήρων

Μιά μοναδική κατασκευτική βραδιά από ένα έθιμο, πού μέσα στους αιώνες κρατάει ζωντανή μέχρι σήμερα τήν πίστη μας, μέ τή ξακουστή Περιφορά του Έπιταφίου και τής Εικόνας τής Παναγίας τής Μυριδιώτισσας στά σοκάκια τής Χώρας Κυθήρων.



σε ό Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεΐμ, παρακολούθησε πολλές κόσμος και μέ εύλάβεια προσκύνησε τόν Έπιτάφιο και τήν Άγία Εικόνα τής Μυριδιώτισσας.

Μέ τά τεγκεδεάκια μέ τίς φωτιές στήν διαδρομή τού Έπιταφίου και μέ όλα τά σπίτια και τά καταστήματα νά έχουν στήν είσοδο τους μία εικόνα, μαζί μέ τά λουλούδια και θυμιατό μέ λιβάνι, ώστε νά εύλογηθή τό σπίτι και ό χώρος από τό πέρασμα τού Έπιταφίου και τής Παναγίας.

Ένα άπίστευτο συναίσθημα γιά όσους τό έχουν ζήσει και θέλουν νά τό ζούν κάθε χρόνο ξανά...

Και έφέτος πλήθος κόσμος προσήλθε τό βράδυ τής Μ.Παρασκευής στήν Χώρα, γιά νά προσκυνήσει τόν Έπιτάφιο και νά παρακολουθήσει τήν Περιφορά Του στά γραφικά σοκάκια τής Χώ-



ρας.

Τήν Άκολουθία τού Έπιταφίου στόν Μητροπολιτικό Ναό τού Έσταυρωμένου, όπου χοροστάτη-

Έ Περιφορά τού Έπιταφίου έγινε μέ κάθε έπισημότητα αλλά και άπόλυτη τάξη, χάρη στίς φιλότιμες προσπάθειες των άνδρών τής άστυνομίας.

Μέσα από τά πεντακάθαρα και έπιμελώς φωταγωγημένα δρομάκια τής Χώρας πέρασε ό Έπιτάφιος και ή Άγία Εικόνα τής Μυριδιώτισσας και ό κόσμος άκολούθησε μέ έξαιρετική κατάνυξη.

Μετά τήν επιστροφή στό Ναό, χρειάστηκαν 40 λεπτά γιά νά περάσουν όλοι, σύμφωνα μέ τό έθιμο, κάτω από τόν Έπιτάφιο και στήν συνέχεια νά προσκυνήσουν τήν Εικόνα τής Μυριδιώτισσας και τόν Σταυρό πού ύπομονετικά κρατούσε ό Σεβασμιώτατος και νά πάρουν τήν εύλογία του.

Ό καιρός βοήθησε τά μέγιστα. Έ Μ.Παρασκευή ήταν στά Κύθηρα μία πολύ ώραία ήμέρα.

Βασίλης Σταύρου Ίερέως Χάρος

Μεγάλη Παρασκευή στόν Ποταμό

Με εξαιρετική κατάνυξη, συγκίνηση και σεβασμό πλήθος πιστών προσήλθε για νά προσκυνήσει τά Άγια Πάθη του Κυρίου, στόν Ίερό Ναό τής Ίλαριώτισσας στόν Ποταμό, μέ έντονη τήν έλπίδα στίς καρδιές του για τό χαρμόσυνο άγγελμα τής Άνάστασης σέ λίγες ώρες.

Μέ ιερή κατάνυξη έγινε ή τελετή τής Άποκαθήλωσης από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Σεραφείμ και έν συνεχεία ό στολισμός του Έπιταφίου μέ τά λουλούδια τής άνοιξης νά γεμίζουν μέ τό άρωμά τους τό θείο δράμα.

Ή Άκολουθία του Έπιταφίου έψάλη μέ ιδιαίτερη συγκίνηση και ακολουθήσε ή Περιφορά του Έπιταφίου στους δρόμους και τά σοκάκια του Ποταμού.



Τ ή ν Περιφορά έκόσμησαν μέ τήν συμμετοχή τους οί μυροφόρες κοπέλες και ή πάντοτε εξαιρετική φιλαρμονία ο ν ι κ ή του Ποταμού υπό τήν διεύθυνση του κ. Στρά-

του Θεοδωρακάκη.

Ή Περιφορά του Έπιταφίου, πάντα μέ τήν συνοδεία τής φιλαρμονικής του Ποταμού, συνεχίστηκε και έπέρασε από τούς αδύναμους συμπατριώτες μας πού βρίσκονται στό Νοσοκομείο και τό Γηρο-



κομείο Κυθήρων και δέν έχουν τήν δυνατότητα νά πάνε στήν εκκλησία, αλλά πού έχουν όμως τήν



εκκλησία μέσα στήν ψυχή τους και τήν καρδιά τους.

Μετά τήν επιστροφή του Έπιταφίου στόν Ίερό Ναό τής Ίλαριώτισσας πλήθος κόσμος πέρασε κάτω από τόν Έπιτάφιο κατά τό έθιμο και περνώντας απέθεσε τήν έλπίδα του σέ Έκείνον πού αύριο βράδυ θά έορτάσουμε τήν Άνάστασή Του...

Άντώνης Λαμπρινίδης

Πάσχα στά Κύθηρα

Στή Χώρα καί τά Μυρτίδια

Μία ηλιόλουστη ανοιξιάτικη ημέρα ήταν ή Κυριακή του Πάσχα.

Ό ελαφρύς άέρας καί ή λίγη ψύχρα δέν έμποδισε τόν κόσμο νά βγει, νά παρακολουθήσει τίς άκολουθίες αλλά καί νά στήσει τίς σουβλες στίς έξοχές.

Τό βράδυ του Σαββάτου στίς 12 τά μεσάνυχτα έγινε στόν Μητροπολιτικό Ναό του Έσταυρωμένου ή Άνάσταση, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Σεραφεΐμ καί παρουσία του Δημάρχου Κυθήρων κ. Θεοδώρου Κουκούλη, ό όποίος δίνοντας τό



θε έπισημότητα έγινε ή ύποδοχή του Άγίου Φωτός στό Μητροπολιτικό Ναό του Έσταυρωμένου πού έφθασε στά Κύθηρα μέ τήν πτήση τής Όλυμπιακής.

Τό απόγευμα τής Κυριακής έγινε στά Μυρτίδια ό Έσπερινός τής Άγάπης, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου κ. Σεραφεΐμ καί μέ τήν συμμετοχή του Ίερού Κλήρου καί μεγάλου πλήθους του Χριστεπωνύμου Πληρώματος, ό όποίοι, μαζί μέ τούς παρευρισκομένους τοπικούς Άρχοντες, παρέλαβαν από τόν Σεβασμιώτατο τό Ά-

καλό παράδειγμα παρέμεινε μέ τήν οικογένειά του μέχρι τό τέλος τής Θεΐας Λειτουργΐας τής Άναστάσεως.

Πολυπληθές ήταν τό εκκλησίασμα μέχρι τήν ώρα πού επί τής εξέδρας άντήχησε γλυκόλαλα τό ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ καί οι πασχάλιες ευχές του Μητροπολίτη μας.

Μπαΐνοντας στόν Ίερό Ναό για τόν πανηγυρικό Όρθρο καί τήν Άναστάσιμη Λειτουργία άκολούθησε ικανός αριθμός πιστών.

Όι γενναίοι, όμως, πού έμειναν μέχρι τέλους ήταν 3-4 δεκάδες πιστών.

Τό μεσημέρι τής Κυριακής μέ κά-



γιο Φῶς μέ τίς πασχαλινές τους λαμπάδες.

Ἐκεῖ ἀκούσθηκε τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως σέ τέσσερις γλώσσες καί στό τέλος ὁ Σεβασμιώτατος μετά τόν Πασχάλιο χαιρετισμό του, μοίρασε σέ ὅλο τόν κόσμο, μαζί μέ τίς εὐχές του καί τίς εὐλογίες του, τό καθιερωμένο κόκκινο αὐγό.

Βασίλης Σταύρου Ἱερέως Χάρος

Στόν Ποταμό

Μέ ἐξαιρετική λαμπρότητα καί κατάνυξη ἔγινε ἡ τελετή τῆς Ἀνάστασης στόν Ναό τῆς Ἱλαριώτισσας στόν Ποταμό, παρουσία ἑκατοντάδων χριστιανῶν, ἀπό τούς ὁποίους περί τούς ἐβδομήντα



παρέμειναν μέχρι τό τέλος τῆς Ἀναστάσιμης Θεῆας Λειτουργίας καί ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων σέ μυσταγωγική ἀτμόσφαιρα.

Ὁ καλός καιρός ἀλλά καί τό ἐλαφρύ ἀεράκι διέλυσαν σχετικά γρήγορα τό νέφος πού σχηματίστηκε ἀπό τά βεγγαλικά, πού φώτισαν τόν οὐρανό,



ἀλλά καί τίς ἐνοχλητικές καί ζημιογόνες κροτίδες, καί ἔδωσαν τό δικό τους χρώμα στόν παραδοσιακό ἑορτασμό τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας.

Τό ψήσιμο τοῦ ὀβελία στήν Ἁγία Πελαγία

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί ἐφέτος στήν παραλία τῆς Ἁγίας Πελαγίας στήθηκαν οἱ παραδοσιακές σουβλες καί ἀπό νωρίς τό πρωῒ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ξεκίνησε τό ψήσιμο τοῦ ὀβελία.

Οἱ σουβλες στήν σειρά, τό πρόσκαιρο "νέφος" τῆς σίκνας ἀπό τά ἀρνιά καί τά κοκορέτσια πού ψήνονταν, μαζί μέ τήν μοναδική ἡλιόλουστη ἡμέρα συνέθεσαν

ἓνα μοναδικό τοπίο Πασχαλινῆς χαρᾶς καί ἀγαλλίασης γιά ὅλους ὅσους παρευρέθησαν.

Τό ἐλαφρύ ἀεράκι παρόλο πού ἦταν ψυχρό ἀπλά βόηθη στήν ἀπομάκρυνση τοῦ "νέ-

φους" ἀφήνοντας ὁμως τήν μυρωδιά νά συνοδεύει τό κρασί καί νά ἀνοίγει τήν ὄρεξη ἀκόμα περισσότερο γιά τόν ψημμένο ὀβελία.

Ἐλπίζουμε τό ἐθιμο νά διατηρηθεῖ γιά πολλά χρόνια ἀκόμα καί νά προσφέρει τήν Πασχαλιάτικη χαρά σέ ὅλους ὅσους συμμετέχουν.

Ἀντώνης Λαμπρινίδης



Τό "Άγιο Φῶς στά Κύθηρα



Μέ τήν πτήση τῆς Ὀλυμπιακῆς 054 ἔφτασε στό ἀεροδρόμιο τῶν Κυθῆρων γιά πρώτη φορά τό "Άγιο Φῶς.

Μετά τήν ἀφίξη τοῦ ἀεροσκάφους τῆς Ὀλυμπιακῆς καί τήν ἐλευθεροεπικοινωνία του στό σκάφος εἰσήλθε ὁ Δήμαρχος Κυθῆρων κ. Θ. Κουκούλης καί παρέλαβε ἀπό τόν κυβερνήτη τοῦ ἀεροσκάφους τό "Άγιο Φῶς, τό ὁποῖο μετέφερε καί τό παρέδωσε στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθῆρων κ. Σεραφεῖμ.



Στή συνέχεια ὁ Μητροπολίτης μας καί οἱ Ἄρχές κατευθύνθηκαν στήν αἴθουσα ἀφίξεων, ὅπου τό συγκεντρωμένο πλῆθος τοῦ κόσμου ἀνέμενε μέ ἀνυπομονησία νά πάρει τό "Άγιο Φῶς. Ἐκεῖ ἔλαβε χώρα εὐχαριστήριος δέηση.

Ἡ συγκίνηση ἦταν ἐκδηλη σέ ὅλους τούς παρευρισκομένους πού ἔσπευσαν νά ἀνάψουν τά κεριά τους μέ τό "Άγιο Φῶς καί νά τό μεταφέρουν στά σπίτια τους νά τούς δίνει ἐλπίδα καί δύναμη γιά τό ἐπόμενο χρονικό διάστημα.

Ἐφοῦ ὁλοκληρώθηκε ἡ τελετή τῆς παραλαβῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός στό ἀεροδρόμιο Κυθῆρων, τό "Άγιο Φῶς μεταφέρθηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη μας στόν ἱερό Μητροπολιτικό ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου στή Χώρα.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἐτελέσθη στίς 7 ἡ ὥρα, στήν Ἱερά Μονή τῶν Μυρτιδίων ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγάπης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Σεραφεῖμ. Καί μετεφέρθη τό "Άγιο Φῶς ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἀντώνης Λαμπρινίδης



Τά σεμινάρια τῆς Σχολῆς Γονέων

(Ἀπό Μάρτιο - Ἰούνιο 2011)

Μέ τόν κ. Κωνσταντῖνο Χολέβα

Ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος, πολιτικός ἐπιστήμων καί συγγραφέας κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας ἦταν ὁ ὁμιλητής τῆς «Σχολῆς Γονέων» στίς 26 καί 27 Μαρτίου 2011. Θέμα τῆς ὁμιλίας του ἦταν: «**Μηνύματα καί διδάγματα ἀπό τό Ἑλληνορθόδοξο 1821**».



Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας

Εἰσαγωγικά ὁ ὁμιλητής ἀνέφερε ὅτι ἡ Πίστη μας βιώνει ἕνα δυσμενέστατο κλίμα στήν δημόσια καί κρατική πραγματικότητα. Τελευταῖο δεῖγμα ἦταν τό κόψιμο τῆς ἐκπομπῆς τῆς ET-1 «Ἀρχονταρῖκι», ἐνδεχομένως μέ ἀφορμή τήν ἀφιερωμένη στήν Ἐθνική ἐπέτειο ἐκπομπή, τῆς 27ης Μαρτίου.

Κοινή «γραμμή» τόσο τοῦ σχολικοῦ βιβλίου τῆς κ. Ρεπούση, ὅσο καί τῆς 4/τομης ἱστορίας τῶν Βαλκανίων (χρηματοδοτούμενη, ὡς γνωστόν, ἀπό τόν Σκοπιανό μεγαίστανα Σόρος), ἀλλά καί πλείστων ἐκπομπῶν στήν κρατική καί ἰδιωτική τηλεόραση, εἶναι ἡ «πληροφόρηση» ὅτι οἱ πρόγονοί μας περνοῦσαν καλά μέ τούς Τούρκους!.

Ἡ βαθύτερη -καί ὑπουλη- σκοπιμότητα αὐτῆς τῆς ἱστορικής διαστρέβλωσης εἶναι νά μή γίνει σύνδεση τῆς Ταυτότητας τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ τήν Χριστιανική Πίστη, ἀλλά μέ τόν Διαφωτισμό.

Περνοῦσαν πράγματι καλά οἱ πρόγονοί μας; Ἄς τό δοῦμε μέσα ἀπό ἱστορικά κριτήρια. Ἔτσι :

Στά 1680 ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Ράικαρτ περιηγούμενος τήν Ἑλλάδα ὄχι μόνο διαπίστωσε καταπίεση τῶν χριστιανῶν, ἀλλά βρῆκε ἀκόμη καί κρυφές ἐκκλησίες.

Ὁ Ἰησοῦτης μοναχός Ρισάρ περιγράφει τά

μαρτύρια τῶν Ἑλλήνων, ταυτίζοντας τούς διωγμούς τῶν Τούρκων μέ τούς διωγμούς τῶν χριστιανῶν τῶν πρώτων μ.Χ. αἰώνων.

Τοῦρκοι περιηγητές ἀναφέρονται οἱ ἴδιοι στό παιδομάζωμα .

Τό Δημοτικό καί Λαϊκό τραγοῦδι ἀποτυπώνει τά βάσανα καί τούς καύμους τῶν ραγιῶδων.

Πρῶτοι στήν διατήρηση τῆς Ὁρθοδοξίας στήν **Ρωμιοσύνη** ἦσαν οἱ **Νεομάρτυρες**. (Εἶναι ἄρα γε ἱστορικά ἀνύπαρκτοι;)

Ρωμηός κατά τήν κοινή συνείδηση τοῦ Γένους σημαίνει **ὀρθόδοξος**.

Ὡς πρός τούς Τσάμηδες τῆς Ἠπείρου εἶναι ἐξισλαμισθέντες χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν μένος κατά τῶν πρώην ὀμοθρήσκων τους. (Ἄλλωστε τό ἴδιο τό ὄνομά τους ἔχει ἑλληνική ρίζα ἀπό τόν ποταμό Θύαμι, τόν Καλαμά. Θύαμις> Θάμις > Τσάμης). Ἡ ἀλλαγὴ πίστεως δημιουργεῖ ἀνθελληνισμό. Ἀντίθετα, παραμονή στήν πίστη σήμαινε καί ἀποδοχή τῆς ἑλληνικότητας.

Μόνο μετὰ τό 1700 ἰδρύθηκαν τά μεγάλα Σχολεῖα: κι αὐτά ὑπό τήν πίεση τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Στά προηγούμενα τοῦ 1700 250 χρόνια ὑπῆρχαν **κρυφά σχολεῖα**. Ὁ ἱερέας τῆς Πρεσβείας τῆς Πρωσίας στήν Πόλη γράφει πῶς στόν χώρο τῆς Ἑλλάδας δέν ἐπιτρέπεται κανένα σχολεῖο.

Ὁ Ρενέ Πλώ, Γάλλος δημοσιογράφος, μπαίνοντας τό 1912 στό Τουρκοκρατούμενο Ἀργυροκάστρο βρῆκε παιδιά πού τοῦ εἶπαν: «Κάναμε στά κρυφά μαθήματα, γιατί τά βιβλία πού μᾶς ἔδιναν οἱ Τούρκοι ἦσαν γραμμένα στά τούρκικα».

Καί ὁ κ.Χολέβας συνεχίζοντας σχολίασε :

Λένε οἱ Διαφωτιστές ὅτι μέχρι τό 1780 δέν ὑπῆρχε Ἑλληνική συνείδηση, τήν ὁποία ὄψιμα ἔφεραν οἱ Γάλλοι διαφωτιστές!

Περισσότερο ἀπό 2.000 χρόνια πρὶν τούς διαψεύδει ὁ πατέρας τῆς Ἱστορίας, ὁ Ἡρόδοτος, λέγοντας ὅτι «τό ὄμαιμον, τό ὀμότροπον, ἡ κοινή θρησκεία, κλπ. εἶναι στοιχεῖα τῶν Πανελλήνων».

Ὁ Αὐτοκράτορας Ἰωάννης Βατάτζης γράφει ἀπό τό Διδυμότειχο στόν Πάπα : «Θά μέ ἀποκαλεῖς Βασιλεῖα τῶν Ρωμαίων, ἀλλά νά ξέρεις ὅτι ἀπό κάτω ὑπάρχει ὁ Ἑλληνισμός!»

Υπῆρχε ταύτιση τῶν ὄρων «**Ρωμηός**», «**Γραικός**», «**Ἑλληνας**». Ὁ δέ Ἡλίας Μηνιάτης ἰσχυρί-

ζεται ότι κατά τούς χρόνους του ξεσηκωμού υπήρχε απόλυτη συνείδηση της Έλληνικής ιδιότητας στους ραγιάδες.

Κατά την μακρόχρονη σκλαβιά οι πνευματικοί (οι «**ἀλειπται**» της Πίστης) τούς νέους, που άπειλούνταν με εξισλαμισμό, τούς ετοίμαζαν για ένδεχόμενο **Μαρτύριο**.

Άλλά, φθάνοντας στον ίδιο **τόν Κολοκοτρώνη** τόν άκούμε νά άπαντά στον λόρδο Χάμιλτον : «**Τό Γένος μας ούδέποτε συνθηκολόγησε**». Καί στήν έρώτηση : «-Τότε, ποιός είναι ό Βασιλιάς σας;» ό Γέρος του Μωριά άπάντησε : «-**Ό Κωνσταντίνος Παλαιολόγος!**». «-Καί ποιά είναι τά κάστρα σας;», «-**Τό Σούλι καί ή Μάνη**».

Αυτό καί μόνο άρκει γιά νά μαρτυρήσει **συνείδηση Έλληνικόητος, Χριστιανικόητος καί Βυζαντίου**.

Ξεκαθαρίζοντας δέ τά πράγματα ό Έθνεγέρτης τών σκλάβων λέει: «**Η δική μας Έπανάσταση δέν είναι ταξική σάν τήν Γαλλική, αλλά υπέρ Πίστewς καί Πατρίδος**».

Καί συνοψίζοντας ό όμιλητής άναζήτησε μηνύματα που περιέχει τό '21.

Κι αυτά είναι :

Ή σωστή διδαχή της Ίστορίας.

Ή διδακτική άναφορά στους Νεομάρτυρες.

Ή παροχή στους νέους μας προτύπων καί ιδανικών.

Ή έμπιστοσύνη στήν Θεία Πρόνοια, όπως οι πρόγονοι μας, που άφιέρωναν τήν Πατρίδα στήν Παναγία. (Κατά τόν Μακρυγιάννη στά Μοναστήρια όφειλουμε τήν έλευθερία μας).

* * * *

Μέ σπουδαίες γνώσεις, πειστικό λόγο καί κυρίως μέ τήν σιγουριά του έπαίοντος ό κ.Χολέβας κέρδισε τό άκροατήριο. Οι Κυθήριοι, που παρακολούθησαν τούς λόγους του, βγήκαν κι αυτοί κερδισμένοι σέ γνώσεις καί αναπτρωμένοι στό εθνικό φρόνημα. Ό ίδιος απέδειξε πώς άποτελεί πνευματικό κεφάλαιο στήν προσπάθεια αυτοσυνειδησίας τών σύγχρονων Έλλήνων. Τόν εύχαριστούμε γιά τήν παρουσία του στον μικρό μας τόπο.

Μέ τόν κ. Βασίλειο Γαϊτάνη

Προσκεκλημένος όμιλητής στις συνάξεις της «Σχολής Γονέων», τις 9 καί 10 Άπριλίου, ήταν **ό καθηγητής Παν/μίου κ. Βασίλειος Γαϊτάνης**. Θέμα

του ήταν: «**Σύγχρονες θεωρίες έπικοινωνίας καί ή όρθόδοξη μετάπλαση της έπικοινωνίας σέ κοινωνία**».



Ό κ. Βασίλειος Γαϊτάνης

Ό κ.Γαϊτάνης άρχισε τήν όμιλία του μέ μία διερώτηση:

- Τι είναι έλλειψη έπικοινωνίας;

Καί χρησιμοποίησε τούς Πατέρες της Έκκλησίας, οι όποιοι μέ τήν σοφία τους άπαντούν στό έρώτημα: «**Έλλειψη έπικοινωνίας είναι άπώλεια της πατρότητας καί, συνεπώς, της υιοθεσίας**».

Καί, ένw τά σημερινά, προηγμένα μέσα έπικοινωνίας γέννησαν ελπίδες γιά έπίτευξη καλύτερης έπικοινωνίας, τούτο δέν έπετεύχθη. Άντίθετα, «*όσο περισσότερο φωτίζονται οι τοίχοι μας από τις όθόνες της τηλεόρασης καί τών ύπολογιστών, τόσο περισσότερο σκοτάδι μονώσεως ύπάρχει*».

Άναζητά ό άνθρωπος τήν έπικοινωνία τή στιγμή, που καί τά ζώα άκόμα έχουν θαυμαστούς κώδικες έπικοινωνίας. (Χαρακτηριστικό παράδειγμα ό χορός τών μελισσών κατά τήν άνθοφορία).

Όταν ήλθε ό άνθρωπος επί της Γης ή έπικοινωνία προούπήρχε.

Πρώτος αντίπαλος της έπικοινωνίας είναι ό σημερινός τρόπος διασκέδασης. Ό έπικοινωνιολόγος Postman έγραψε ότι οι άνθρωποι διασκεδάζουν μέχρι θανάτου, ώστε νά ξεχνούν τήν έπικοινωνία καταντώντας νά είναι ευάλωτοι στήν ύποταγή. Δηλαδή στό «κρυμμένο χρήμα του θεάματος», όπως ώρισε ένας άλλος έπικοινωνιολόγος, ό Debor.

Στήν Όρθόδοξη Πίστη ή κοινωνία άγάπης οδηγεί στήν οικοδόμηση άληθών προσώπων. Αυτό επιτυγχάνεται μέ τήν μετοχή στήν υιοθεσία του Χριστού.

Αυτή τήν άγάπη του Χριστού τήν έννωσε ό Ντοστογιέφσκυ, όταν φθάνοντας στήν έξορία του δέχθηκε 3 ρούβλια (ποσό άσήμαντο) καί μία Καινή Διαθήκη από μία πάμπτωχη γυναίκα!

Ή πίστη μας από τήν έπικοινωνία άφαιρεί τό «έπι».

Στήν κοινωνία μέ τόν Χριστό, ή έπικοινωνία παίρνει τήν θέση της, όπως σέ καμία άλλη μορφή

της, πού κατηλεύεται τό ἀληθές νόμά της.

Ἐχθρός τῆς ἀληθινῆς ἐπικοινωνίας εἶναι, ὅπως λέει ὁ στάρετς Ζωσιμάς, τό ψέμμα. Τό ψέμμα εἶναι βλασφημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό ψέμμα ὁδηγεῖ στόν φόβο μέ συνέπεια τήν κατάσταση τῆς ἁμαρτίας. Ἀντίθετα ὁ πῖό ἐλεύθερος εἶναι αὐτός πού ἔχει δεχθεῖ τήν «δουλεία» τοῦ Θεοῦ.

Παντοτεινά πρότυπα-μορφές ἐπικοινωνίας εἶναι: τῆς Ἁγίας Τριάδος μεταξύ τῶν προσώπων Της, τοῦ Θεοῦ μέ τόν κόσμο καί τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους.

Καί -καταλήγοντας ὁ ὁμιλητής- εἶπε πῶς οἱ γνῶσεις ἀπό μόνες τους δέν δημιουργοῦν ἐπικοινωνία. Οὔτε τά καλά ἔργα ἀπό μόνα τους: Τό Βατικανό, ἂν καί κάνει πλεῖστα ἰδρύματα, δέν μπορεῖ νά θαυματοουργήσει.

Τό μεγαλύτερο διαδίκτυο (internet) εἶναι ἡ προσευχή!

* * * *

Ἡ συζήτηση, πού ἀκολούθησε τήν ὁμιλία τοῦ κ. Γαϊτάνη ἦταν ἐκτενής καί ἐνδιαφέρουσα. Σημαντική ἦταν ἡ ἔκφραση ἀνησυχίας τοῦ κ.Θεοδώρου Κουκούλη (Δημάρχου Κυθήρων) γιά τήν νέα γενιά πού ἀπομακρύνεται -λόγω θρησκευοποίησης- ἀπό τήν Πίστη.

Ὁ κ. Γαϊτάνης δέχθηκε πῶς κυρίως οἱ γονεῖς ἔχουν τό λάθος ἐπειδή ἀντικατέστησαν τήν ἀληθινή Πίστη μέ ὑποκατάστατα (π.χ. συναισθηματισμό, εὐσεβισμό, ἀτομοκεντρισμό, κλπ). Ἡ ἀγάπη, πού δέν δώσαμε, μάς κρίνει γιά τό ἔλλειμμά μας. Λύση εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου μας καί ἡ προσευχή.

* * * *

Ὁ κ.Βασίλειος Γαϊτάνης μίλησε μέ τήν ψυχὴ του. Τοῦτο δέν σημαίνει ὅτι ἡ ἐπιστημονική του κατάρτιση δέν ἦταν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου. Ἀντίθετα, ἔδειξε πῶς ἡ ὀρθή χρῆση τῶν γνώσεων, ὁδηγεῖ σέ βίωση τῶν κηρυττομένων. Καί τότε ὁ ἐκφερόμενος λόγος συνιστᾷ «περίσσευμα καρδίας»...

Μέ τήν κ. Μαρία Ράπτη

Ἡ γνωστή ἀπό προηγούμενες ὁμιλίες της στήν Σχολή Γονέων κ. **Μαρία Ράπτη, καθηγήτρια Παιδαγωγικῶν στά Γιάννινα**, ἦταν ἡ ὁμιλήτρια στίς 7 καί 8 Μαΐου. Θέμα της «**ἡ ἀληθινή ἐπικοινωνία ὡς βασικός παράγοντας λειτουργίας τῆς οἰκογένειας**».

Ἄρχισε ἡ κ. Ράπτη μέ μιά θαυμάσια φράση πού

ἀποτύπωνε τήν σημερινή ἐπικοινωνιακή κατάσταση τῶν ἀνθρώπων : «Ἐνῶ οἱ στέγες τῶν σπιτιῶν πλησίασαν, οἱ ἀνθρωποὶ εἶναι μεταξύ τους μα-



Ἡ κ. Μαρία Ράπτη

κρούα».

Καί στήν ἴδια τήν οἰκογένεια ἢ καί τό Σχολεῖο οἱ γονεῖς, οἱ δάσκαλοι καί οἱ μαθητές δέν ἐπικοινωνοῦν.

Ἡ Ἐπικοινωνία συγκροτεῖται : α) **Ἀπό τήν προσωπική ἐπικοινωνία**, β) **ἀπό τήν ἀμοιβαία ἐπαφή μεταξύ τῶν ἀτόμων**, γ) **ἀπό τήν ὑπαρξη κοινῶν πράγματος μέ κάποιον** καί δ) **ἀπό τήν μετάδοση καί λήψη μηνυμάτων**.

Ἡ Ἐπικοινωνία εἶναι **ὑπαρξιακή ἀνάγκη**. Ἡ ἔλλειψή της παρεμποδίζει τήν ὀλοκλήρωση τῆς προσωπικότητας καί κλονίζει τήν ψυχική υγεία.

Ἡ χρησιμότητα τῆς ἀληθινῆς Ἐπικοινωνίας: Γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀσκησιμότητα στήν αὐτοπειθαρχία, ἀναγνώριση ὀρίων τῶν ἰδίων δικαιωμάτων καί τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων, καλλιέργεια ἀρετῶν.

Ἡ δέ χριστιανική της θεώρηση εἶναι ὡς εὐκαιρία διακονίας καί ὡς μέσον ὑπέρβασης τοῦ ἑαυτοῦ. Εἰδικότερα γιά τούς συζύγους ἡ δύναμή της ἐγκεῖται στήν διαφορά.

Μέσα ἐπικοινωνίας :

Ὁμιλία - διάλογος - γλώσσα τοῦ timing - γλώσσα τῆς ἀπόστασης.

Ἐκφραση, χωρίς λεκτική συμπεριφορά.

Τό χαμόγελο (ἀντικαθιστᾷ τήν γνώση πολλῶν γλωσσῶν).

Παρατήρηση τοῦ ἄλλου (γιά ὑπαρξη ἢ ὄχι ἀναγκῶν, κ.λ.π.).

Προϋποθέσεις ἀποτελεσματικοῦ διαλόγου:

Ὁ ἕνας νά **ἐνδιαφέρεται** γιά τόν ἄλλο.

Νά ὑπάρχει **ἀποδοχή καί σεβασμός**.

Έτοιμότητα για βοήθεια (στόχος, όχι να κερδίσομε τήν συζήτηση, αλλά να κερδίσουμε τόν συν-ομιλητή).

Χρήσιμη, πολλές φορές, ή σωπή.

Πρακτικά, ή **άληθινή έπικοινωνία χρειάζεται λογικά έπιχειρήματα**, όχι προκατάληψη, σοβαρότητα συζήτησης και όχι ένταση, **άποφυγή ύποδείξεων και έντολων, λογικές ύποχωρήσεις** σε περίπτωση διαφωνίας, **άποφυγή συζήτησης** αν ό άλλος είναι κακόκεφος ή στεναχωρημένος.

Γιά τά παιδιά, ειδικότερα, ό διάλογος πρέπει να άρχίζει ένωρίς και να περιέχει θέματα ώφέλιμα και ενδιαφέροντα.

Καί έδω ή όμιλήτρια ανέφερε δύο συμβουλές από τούς Πατέρες τής Έκκλησίας μας: **ό Μ. Βασίλειος συμβουλεύει**: Ό διαλεγόμενος να ρωτάει χωρίς έρειστικότητα, χωρίς φιλοδοξία, χωρίς διακοπές του συνομιλητή, να μή ντρέπεται για τήν άγνοιά του, ώστε να μή καταλαμβάνεται από φθόνο. Νά νιώθει εύγνωμοσύνη για τήν έπικοινωνία. **Ό ιερός Χρυσόστομος προειδοποιεί**, πώς δέν πείθουμε, όταν παίρνομε άμέσως τήν αντίθετη θέση.

Γιά τόν διάλογο μέ τά παιδιά ή κ. Ράπτη είπε πώς **πρώτο και κύριο είναι τό κοινό οικογενειακό τραπέζι**. Νά βοηθομε τά παιδιά να διηγούνται τί έγινε στό Σχολείο.

Καί, σχηματικά, ή κ.Ράπτη παρέστησε τό τρίγωνο τής οικογενειακής εύτυχίας ως έξης :

Άγάπη

Έγνοια

Τιμή

Κίνδυνοι του ζευγαριού :

α) **Έ ασφαμένη αντίληψη** ότι σπουδαιότερος και έπαρκής παράγων είναι ό έρωτας.

Λύση: **Έ αγάπη κατά τόν Άπόστολο Παύλο.**

β) **Έλλειψη ψυχικής έπαφής.**

Λύση: Νά μή φοβάται ό ένας τόν άλλο και να μήν άπειλείται ή σχέση τους από σχέση μέ τρίτους. Ταυτόχρονα, να ύπάρχει συναισθηματική άποχώρηση από τήν γονεϊκή οικογένεια.

γ) **Έλλειψη σεβασμού και άναγνώρισης** του άλλου.

δ) **Άνια.**

ε) **Κοσμικότητα** (να άλληλοπροστατεύονται από πειρασμούς).

στ) **Άποστασιοποίηση** των συζύγων.

Λύση: Σεξουαλική σχέση κινούμενη από αγάπη.

ζ) **Τά παιδιά.**

Λύση: **Έ συνειδητοποίηση** πώς πρώτα είμαστε σύζυγοι και μετά γονείς. Γιά σοβαρά δέ θέματα μιλάμε χωρίς να είναι παρόντα τά παιδιά.

η) **Έ Ζήλεια.**

Ειδικότερα ή Ζήλεια (πού έχει πολλές πηγές) μπορεί να γεννηθεί: από τήν πεθερά, από δεύτερο γάμο, από τούς φίλους, από έπιθετική ή ύλιστική συμπεριφορά.

Συγκεκριμένα, για τίς σχέσεις του ζευγαριού μέ τούς γονείς τους, τό βάρος πέφτει στους τελευταίους: να άποδέχονται τούς γαμπρούς ή τίς νύφες σαν να ήσαν παιδιά τους.

Διανθισμένη μέ χαρακτηριστικά παραδείγματα από τήν ζωή, αλλά και από τό Γεροντικό, ή όμιλία τής κ. Ράπτη ήταν εις τό έπακρον πειστική. Συνέβαλε σ' αυτό και ή -γνωστή πλέον- άποδοχή της και έκτίμηση από τό Κυθηραϊκό κοινό, βασισμένες στον γλυκύτατο τρόπο τής χαρισματικής ικανότητάς της να βρίσκεται σε μοναδική έπαφή μέ τούς άκροατές της.

Μέ τήν κ. Κλεονίκη Λάμνησου

Οί Κυθηριοί πού συμμετέχουν στήν «Σχολή Γο-



Έ κ. Κλεονίκη Λάμνησου

νέων» είχαν μία μοναδική εύκαιρία στις 4 και 5 Ιουλίου. **Έ καθηγήτρια τής Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Άθηνών κ. Κλεονίκη Λάμνησου** ανέπτυξε τό θέμα **«Έπιτεύγματα τής Βιολογίας. Στόχοι και προβληματισμοί»**.

Άρχίζοντας τήν εισήγησή της ή κ.Λάμνησου, είπε, ότι -για τούς άσχολούμενους μέ τήν Βιολογία και ειδικότερα μέ τήν Γενετική- δέν μπορεί παρά να θυμηθούν τόν στίχο του Δαβίδ: **«Ός έμεγαλύνθη τά έργα Σου, Κύριε! πάντα έν σοφία έποίησας»**.

Άνέφερε, ότι ή Βιολογία είναι ή έπιστήμη, πού

Ὁ ἀείμνηστος Λυκειάρχης Κυθήρων Ἰωάννης Ἀλεβιζάκης

Στίς 28 Ἀπριλίου 2011 ἀπεβίωσε ὕστερα ἀπό μάχη μέ τήν ἐπάρατο νόσο, ὁ δάσκαλος καί τ. Γυμνασιάρχης καί Λυκειάρχης τοῦ Γυμνασίου καί Λυκείου Κυθήρων Γιάννης Ἀλεβιζάκης.

Βιογραφικό Γιάννη Χρ. Ἀλεβιζάκη

Ὁ Γιάννης Χρ. Ἀλεβιζάκης γεννήθηκε στὸν Πειραιᾶ τήν 25η Μαρτίου 1931. Φοίτησε στὰ Δημοτικά Σχολεῖα τοῦ Πειραιᾶ καί τῶν Κυθήρων καί στὸ Γυμνάσιο Κυθήρων τελείωσε τήν Α΄ τάξη.

Πτυχιούχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1950 μέ ἐξαιρετικές ἐπιδόσεις καί μετὰ τὸ στρατιωτικὸ του δίδαξε γιὰ τρία χρόνια στὴν Ἀναργύρειο Σχολὴ στίς Σπέτσες -ἐνα ἰδιωτικὸ σχολεῖο ὑψηλῶν προδιαγραφῶν-. Ἀκολούθως διορίσθηκε στὸ Δημόσιο, πρῶτα στὸ Γυμνάσιο Κρανιδίου καί δίδαξε γιὰ δύο χρόνια. Ὑστερα μετατέθηκε στὸ Γυμνάσιο Νίκαιας καί μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια τοποθετήθηκε στὴν Ἰωνίδειο Σχολή

στὸν Πειραιᾶ πού τότε λειτουργοῦσε ὡς Πρότυπο Σχολεῖο. Παρέμεινε περίπου 12 χρόνια, ὅπου γιὰ 2-3 χρόνια ἐκτελοῦσε χρέη Γυμνασιάρχου. Τὸ 1980 μετατέθηκε στὸ Γυμνάσιο Κυθήρων στήν ἀρχὴ ὡς Γυμνασιάρχης καί ἀργότερα ὡς Λυκειάρχης ἀπ' ὅπου καί συνταξιοδοτήθηκε πρόωρα.

Μέ βαθεῖα γνώση τοῦ ἀντικειμένου πού σπούδασε (γλῶσσα, ἱστορία, ἀρχαιολογία, ἀρχαία ἐλληνικὴ γραμματεία, λογοτεχνία), ἀλλὰ καί μέ ἐνδιαφέροντα σέ πολλοὺς ἄλλους τομεῖς, ὅπως ἡ θεολογία -ἦταν βαθεῖα θρησκευόμενος-, ἡ τέχνη, ἡ παράδοση, ἡ οἰκολογία, ἀπόκτησε γνώσεις πού τὸν ἔκαναν ξεχωριστὸ στὸ χῶρο τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης, γι' αὐτὸ «ἔγραψε ἱστορία» ὡς δάσκαλος. Γιατί ὁ Γιάννης Ἀλεβιζάκης συνειδητοποιοῦσε τίς δυνάμεις καί τίς δυνατότητες πού κλείνει μέσα του ὁ καθένας, δηλαδὴ ἀνακάλυπτε τὴ μοναδικότητα τοῦ κάθε ἀτόμου. Ἐβλεπε τὰ ὅρια τοῦ κάθε μαθητῆ του, τί μπορούσε νά κατορθώσει ὡς συγκεκρι-

ἀσχολεῖται μέ τήν μελέτη τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν καί ὅτι οἱ ρίζες τῆς εὐρίσκονται στὴν κλασικὴ ἐλληνικὴ περίοδο, μέ πρῶτους «βιολόγους» τὸν Ἱπποκράτη καί τὸν Ἀριστοτέλη.

Ἡ Βιολογία σήμερα χωρίζεται στὴν **Μοριακὴ Βιολογία** (δομὴ τοῦ Δεσοξυριβοζονουκλεϊνικοῦ ὀξεος, δηλ. τοῦ DNA, κλπ.), τὴν **Κυτταρικὴ Βιολογία** (μορφολογία καί λειτουργίες τοῦ κυττάρου) καί τὴν **Γενετικὴ Βιολογία** (μελέτη τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητας).

Πατέρας τῆς Γενετικῆς Βιολογίας θεωρεῖται ὁ καθολικὸς μοναχὸς Mendel, ὁ ὁποῖος στὰ 1886 ἐδημοσίευσε τὴν πρῶτη μελέτη ἀπὸ τίς παρατηρήσεις του στὴν διασταύρωση ὀρισμένων φυτῶν (μοσχομπίζελο).

Ἡ Βιολογία συνεργάζεται μέ τὴν **Γεωπονία** (γιὰ βελτίωση π.χ. τῶν καλλιεργειῶν), μέ τὴν **Κτηνοτροφία** (γιὰ βελτίωση τῆς παραγωγῆς) καί μέ τὴν **Ἱατρικὴ** (ἀντιμετώπιση - διάγνωση - θεραπεία γενετικῶν ἀσθενειῶν).

Στὴ συνέχεια ἡ ὀμιλήτρια περιέγραψε ἐπιγραμματικά τούς τέσσερις τομεῖς ὅπου ἡ Γενετικὴ ἔχει σπουδαιότατο ρόλο στίς ἡμέρες μας. Καί αὐτοί εἶναι: 1) Ὁ προγεννητικὸς ἐλεγχος 2) Ἡ Γονιδιακὴ θεραπεία 3) Ἡ κλωνοποίηση καί 4) Ἡ ἐξωσωματικὴ

γονιμοποίηση.

Ἡ συζήτηση πού ἐπακολούθησε ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρουσα, τόσο **ἀπὸ πλευρᾶς ἐπιστημονικῶν ἐπεξηγήσεων**, ὅσο καί ἀπὸ ποικίλες ἀπόψεις **γιὰ τὰ ἠθικά προβλήματα τῆς ἀνθρώπινης παρέμβασης στὴν φύση**.

Ἰδιαίτερα δέ συζητήθηκε **τὸ θέμα τοῦ προγεννητικοῦ ἐλέγχου**, μέ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τὴν **νόσο τῆς Μεσογειακῆς ἀναιμίας** καί τὸ **σύνδρομο Down** (μογγολοειδῆς ἰδιωτεία). Ἡ ἴδια ἡ καθηγήτρια, ἀλλὰ καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, καθὼς καί ὁ ὅλο σχεδὸν τὸ ἀκροατήριο, ὑπεστήριξαν ὅτι **τὸ πνεῦμα αὐτοθυσίας καί ἀγαπητικῆς προσφορᾶς τῶν γονέων εἶναι ἐκεῖνο πού ὀδηγεῖ τοὺς Χριστιανοὺς, νά μὴ ἔχουν δилημμα, π.χ. ὡς πρὸς τὴν «θεραπευτικὴ» ἔκτρωση**.

Ἡ ἀπλότητα τοῦ λόγου τῆς κ. Λάμνησου, ὁ σεμνὸς τρόπος τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοῦτου τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς γνώσεων καί ἡ ἰκανότητα ἐκλαϊκευμένης ἀνάπτυξης τόσο δύσκολων θεμάτων, κέρδισε τοὺς συμμετέχοντες. Ἔτσι τὰ 35 (!) λεπτά πού κράτησε ἡ ὀμιλία τῆς, ἀλλὰ καί ἡ μία ὀλόκληρη ὥρα τῆς συζήτησης, νά μὴ γίνουν αἰσθητά, οὔτε νά κουράσουν. Κι αὐτὸ εἶναι ἐχέγγυο καί γιὰ νέα γόνιμη παρουσία τῆς στὰ Κύθηρα. Τὴν προσδοκοῦμε...

μένη ύπαρξη και μέχρι πού είναι όριοθετημένος από την ανθρώπινη φύση να φτάσει. Άποκάλυπτε τις κλίσεις, τις δυνατότητες, την τυχόν ιδιοφυΐα του, αλλά και τις αδυναμίες και τά πάθη του. Στεκόταν δίπλα του όχι μόνο για να μεταδίδει γνώσεις και μέθοδο σκέψης, αλλά και να δίνει απαντήσεις και να βρίσκει λύσεις στους προβληματισμούς και τις ανησυχίες πού οι νέοι άνθρωποι βιώνουν. Έτσι, άσκούσε έντονη έπιρροή στους μαθητές του, πού συχνά δοκιμάζουν πολλές άπογοητεύσεις από τους δασκάλους τους και τά πρότυπά τους. Γύρω του είχε σχηματισθεί ένας κύκλος μαθητών του από τά διάφορα σχολεία πού πέρασε πού τον σέβονταν και τον αγαπούσαν όχι μόνο για τις γνώσεις του, αλλά κυρίως γι' αυτό πού ήταν, όχι μόνο για τις ύποδειξεις του, αλλά για τή συνέπεια και τό παράδειγμά του. Πολλοί μαθητές του πού έγιναν επιστήμονες και διακρίθηκαν για τήν κοινωνική ευαισθησία τους έλεγαν με εύγνωμοσύνη «*ό,τι έγινε στό Γιάννη Άλεβιζάκη τό όφελίω*». Ήταν έκδηλη ή ικανοποίησή του γιατί ή μεγαλύτερη άπολαβή του εκπαιδευτικού όλων τών βαθμίδων είναι ή αναγνώρισή του από τους μαθητές του και ό Γιάννης Άλεβιζάκης έφυγε «χορτάτος» από τήν αναγνώριση όλων όσοι τον έζησαν από κοντά. Μαθητές του ύστερα από 40 ή 50 χρόνια θυμόταν τον δάσκαλό τους και κρατούσαν έπαφή μαζί του. Και ό ίδιος όμως πάντοτε με νοσταλγία αναφερόταν στους μαθητές του. Και είναι ένδεικτικό ό τι στη διαθήκη του αναφέρει: «*Εύγνωμοσύνη και αγάπη πός τους μαθητές μου από όλα τά σχολεία πού πέρασα για όσα μου προσέφεραν*».

Τό πέρασμά του από τήν Ίωνίδειο Σχολή του Πειραιά άφησε βαθεία χνάρια. Ύστερα από χρόνια ό Σύνδεσμος Άποφοίτων τον βράβευσε τό 2008 «για τήν προσφορά του στό σχολείο ως Καθηγητή».

Ήταν λοιπόν ό Γιάννης Άλεβιζάκης ένας δάσκαλος πού αφιέρωσε τή ζωή του να μορφώσει και να διαμορφώσει χαρακτήρες. Ό ίδιος ήταν θυσιαστικός δέν έπιζητούσε τήν προβολή και παρά τή μεγάλη του μόρφωση και τήν καλλιέργειά του δέν προβαλλόταν.

Γνώστης όσο ίσως λίγοι του βιβλίου κατέλειπε μία βιβλιοθήκη από τις πιό αξιόλογες στον τόπο μας και ό πλούτος τών βιβλίων, ή μοναδικότητά τους και ή εύρύτητα τών αντικειμένων δείχνουν τον πλούτο τών γνώσεών του πού ήθελε να τις μοι-

ράζεται με τους μαθητές του και τους κοντινούς του ανθρώπους.

Ήταν ένας μοναδικός άνθρωπος.

Ή εξόδιος άκολουθία έγινε στην ένορία του στον Πειραιά, ενώ ή ταφή του έγινε στο χωριό καταγωγής του στα Γουδιάνικα Κυθήρων. Πριν τήν ταφή έψάλη τρισάγιο στον Ί. Ναό τών Άγίων Πάντων - Γουδιανίκων, χοροστατούντος του Μητροπολίτου μας κ.Σεραφεΐμ.

Ό Σεβασμιώτατος στη σύντομη όμιλία του για τό νεκρό έξηρε **τό ήθος και τήν ολοκληρωμένη και σφαιρική γνώση** του έκλιπόντος.

Στή συνέχεια, έδωσε τό λόγο στο π.Πέτρο Μαριάτο πού είχε γνωρίσει προσωπικά τον Γιάννη Άλεβιζάκη. Ό π. Πέτρος μίλησε για τήν προσωπική σχέση πού είχε με **τόν εξαιρετό δάσκαλο και παιδαγωγό**, όπως χαρακτηριστικά είπε. **Τόν άνθρωπο πού αγωνιζόταν να μεταδώσει μαζί με τή γνώση τό ήθος στους μαθητές του.**

Στή συνέχεια, μίλησαν δύο μαθητές του ό π. Παν/της Μεγαλοκονόμος και ό Θεολόγος Καθηγητής του Λυκείου Κυθήρων Γιώργος Λουράντος.

Ό πρώτος τών όμιλητών τόνισε τό ταπεινό του φρόνημα και τό χριστιανικό του ήθος. Είπε χαρακτηριστικά «**Τό ήθος σου χριστιανικό. Συνειδητός χριστιανός σ' όλη σου τή ζωή μακριά από εύσεβισμούς και τυπολατρειες με τή ζωή σου περισσότερο και λιγότερο με τό λόγο σου να μεταδώσεις τήν ταπείνωση τήν ύπομονή, πού φάνηκε στην αντιμετώπιση τής ασθένειάς σου και τήν αγάπη**». Όλα αυτά αλλά και πολλά άλλα συνθέτουν **τή ζωή ενός μεγάλου πού έζησε σαν άπλός και άσημος βιώνοντας έτσι με τή μυστηριακή ζωή τής Έκκλησίας τή ζωή του Χριστού**».

Και ό κ. Λουράντος είπε : «**Ό άείμνηστος πλέον δάσκαλός μας ήταν μία ύπαρξη βαθιά φιλοσοφημένη και σφαιρικά συγκροτημένη. Στο λόγο του και τή συμπεριφορά του ένωμάτωνε άρετές ανθρώπων** όπως τή λεπτότητα του άριστοκράτη του πνεύματος, τήν ταπεινότητα ενός λευίτη, τήν άνυπόκριτη ψυχική αγάπη. Πραγματικά ό Γιάννης Άλεβιζάκης ήταν **μία τεράστια πηγή πλούτου για όσους μπορούσαν να ένσχύψουν στο θησαυρό τής αγαθής καρδιάς του, μία άστεϊρευτη πηγή γνώσεων**».

Άς είναι αιωνία ή μνήμη του Ίωάννη Άλεβιζάκη του **δασκάλου, του ανθρώπου, του χριστιανού**.

Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου (Νέα Παρασκευή) στὸν Ποταμό

Ἡ Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου στὸν Ποταμό, στὸ **"Χωριό τῆς Κυρᾶς"**, τῆς **"Κυρᾶς τῆς Παναγίας"**, ἐορτάσθηκε ὅπως κάθε χρόνο διπλά καί μέ ἐξαιρετική λαμπρότητα.

Ἡ ἐορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς- Ἰλαριώτισσας καί ἡ φιλοξενία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας γιά μία ἀκόμα φορά ὁδήγησαν πλῆθος κό-



σμοῦ ἐκκλησία τῆς Ἰλαριώτισσας, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Θεία

Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπακολούθησε ἡ καθιερωμένη λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας ὑπὸ τούς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Ποταμοῦ καί τὴν παρουσία πλῆθους κόσμου.



Στὴν τελετὴ παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Κυθήρων κ. Θ.Κουκούλης καί μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ καθιερωμένη πορεία τῆς λιτάνευσης ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Ἱερό Ναό τῆς Ἰλαριώτισσας πρὸς τὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ καί ἐν συνεχείᾳ κατευθύνθηκε στὸ Νοσοκομεῖο καί στὸ Γηροκομεῖο.

Πλησιάζοντας στὸ Γηροκομεῖο Κυθήρων οἱ ἐργαζόμενες στὸ ἴδρυμα βγήκαν καί προϋπάντησαν τὴν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας καί τὴν ἐση-

κωσαν ἐκεῖνες γιά νὰ τὴν ὁδηγήσουν μέσα στοῦ



ἴδρυμα, ὅπου τὴν τοποθέτησαν σὲ ἀναλόγιο ἐτσι ὥστε νὰ μπορέσουν οἱ ἠλικιωμένοι φιλοξενούμενοι τοῦ ιδρύματος νὰ προσκυνήσουν μέ κατάνυξη τὴν Εἰκόνα τῆς, μιά καί τὰ χρόνια πιά δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ βρίσκονται τόσο συχνά κοντά Τῆς.



"Ὅταν ὀλοκληρώθηκε τὸ προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, πάλι οἱ ἐργαζόμενες τὴν σήκωσαν καί τὴν κατευδῶσαν μέχρι τὸ γεφύρι τοῦ Ποταμοῦ καί ἀπὸ ἐκεῖ ἡ Ἱερά Εἰκόνα ἐπέστρεψε στὸν Ἱερό Ναό τῆς Ἰλαριώτισσας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Ν.Παρασκευῆς ἡ Ἱερά Εἰκόνα ἀναχώρησε γιά τὰ Τριφυλιάνικα καί τὰ Λογοθετιάνικα.

Ἡ συνεχῆς διατήρηση τοῦ τοπικοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ τῆς "Γύρας" κρατᾶει στερεὰ τίς Κυθηραϊκές δομές ἀκέραιες καί συνδεδεμένες σὲ ὅποιο σημεῖο τοῦ κόσμου καί ἐάν βρίσκονται οἱ Κυθηριοὶ καί εἶναι πάρα πολύ σημαντικό ὁ θεσμός αὐτός νὰ παραμείνει ἄσβηστος καί νὰ διατηρηθεῖ καί στίς ἐπόμενες γενεές τὸ ἴδιο δυνατός καί σημαντικός.

Ἀντώνης Λαμπρινίδης

Ἡ ἀνοιξιὰτικὴ ἐκδρομὴ τῆς ἐνορίας Ποταμοῦ

Γιὰ ἓνα 4ήμερο, ἀπὸ 1η ἕως 4η Μαΐου, οἱ ἐνοριτεὶς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ποταμοῦ («Ἰλαριώτισσας») πραγματοποιοῦσαν ἐκδρομὴ στὴν νότια Πελοπόννησο. Ἡ ἐκδρομὴ περιελάμβανε ἐπίσκεψη σὲ μέρη ποῦ συνήθως οἱ Κυθήριοι δὲν γνωρίζουν, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸν δρόμο τοὺς πρὸς Σπάρτη καὶ Ἀθήνα.

Ἔτσι, τὴν βραδιὰ τῆς Πρωτομαγιάς ἐπισκεφθῆκαν τὴν Μονεμβασιά, ὅπου καὶ παρακολούθησαν τὸν Πανηγυρικό Ἑσπερινό στὸν Ναό τῆς Παναγίας «Χρυσάφισσας», ποῦ γιόρταζε στὶς 2 Μαΐου. (Στὸν Ἑσπερινό αὐτὸ χοροστάτησε καὶ μίλησε κατὰλληλα - ἀναφερόμενος στὴν «Μόνη ἐμβασία», δηλαδὴ τὴν μόνη εἰσοδο στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἐκκλησία μας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεὶμ, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ λιαν ἀγαπητοῦ στοῦς Κυθηρίους Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου).



Ἡ κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα, ὁ ἄπλετος χώρος τῆς αὐλῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλο κλίμα τῆς παλιάς πόλης τῆς Μονεμβασίας, ἔκαναν τὴν βραδιὰ ἀλησμόνητη στοὺς ἐκδρομεῖς.

Τὴν δευτέρη μέρα τῆς ἐκδρομῆς, οἱ ἐνοριτεὶς εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ περιηγηθοῦν σὲ θαυμάσια μέρη τοῦ νότιου Πάρνωννα. Ἀπροσδόκητα γοητευτικὴ ἦταν ἡ Ἱερά Μονὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας, σκαρφωμένη σ' ἓνα λόφο πᾶνω ἀπὸ τὴν θάλασσα. Τὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς - ἔργο ποῦ ἐνέκρινε ὁ Καποδίστριας- εἶναι μοναδικὸ ἀρχιτεκτονικὰ, μὲ τρεῖς ναοὺς, ὁ ἓνας ὑπεράνω τοῦ ἄλλου : Ἅγιος Γεώρ-

γιος -Εὐαγγελίστρια- Ἁγία Παρασκευή. Τὸ ὅλο συγκρότημα βρίσκεται βόρεια τοῦ γραφικοῦ λιμανιοῦ τοῦ Γέρακα καὶ εἶναι προσιτὸ ἀπὸ ἓναν στενὸ -βατὸ ὅμως- δρόμο 5,5 χιλιομέτρων, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ χωριὸ Ρειχιὰ.

Τὸ πρόγραμμα συνεχίσθηκε μὲ ἐπίσκεψη στὴν γνωστὴ καὶ ἱστορικὴ Μονὴ Ἐλώνης καὶ γεῦμα κατόπιν στὸν ὀρεινὸ Κοσμά, ἓνα χωριὸ μὲ πλατάνια καὶ ἄφθονα νερά.

Κατηφορίζοντας γιὰ τὸν κάμπο οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκεφθῆκαν τὸ Γεράκι, τὴν μεσαιωνικὴ πρωτεύουσα τῆς Λακωνίας καὶ πολλοὶ ἀνέβηκαν στὸ σπουδαῖο τοῦ κάστρου.

Τὸ βράδυ ὑπῆρξε διανυκτέρευση στὸ Γύθειο.

Τὴν 3η μέρα, προβλεπόμενος ὁ γύρος τῆς Μάνης, μὲ ἀρχὴ τὰ περίφημα σπήλαια τοῦ Δυροῦ. Ὅσες φορὲς καὶ νὰ κάμει κανεὶς τὴν βαρκάδα στὶς ὑπόγειες λίμνες, πάντα βγαίνει γοητευμένος.

Μετὰ ἀπὸ καφέ στὸν Γερολιμένα μὲ τὸν ὁμορφὸ ὄρμο του, περάσαμε ἀπὸ τὴν μοναδικὴ Βάθεια μὲ τοὺς πανύψηλους πύργους τῆς, ἀληθινὸ ἀρχιτεκτονικὸ μνημεῖο.

Τὸ ἀκρότατο λιμανάκι τοῦ Πόρτο-Κάγιο ἦταν ἡ μεσημεριανὴ μας στάση γιὰ φαγητὸ. Παλιὰ τὰ πλοῖα τῆς ἄγονης γραμμῆς ἐπιαναν ἐδῶ, «ἀρόδου» ὅμως, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει μῶλος μὲ «βαθικά». Σήμερα, δυο-τρεῖς βαρκούλες συμβάλλουν, λιکنιζόμενες, στὴν γοητεία τοῦ τοπίου.

Ἡ πολὺωρη ἐπιστροφή δὲν κούρασε, γιὰτὶ τὸ κέφι παρέμεινε ἀδιάπτωτο. Ἡ γνωστὴ μας Νεάπολη ἦταν ἡ τελευταία διανυκτέρευση, πρὶν ἀπὸ τὴν συνηθισμένη ἐπιστροφή μὲ τὸ «Πορφυροῦσα».

Ὁ Παναγιώτης Δρακάκης μὲ τὸν πατέρα του δὲν φείσθηκαν χιλιομέτρων καὶ εὐγένειας. Συνέβαλαν τὰ μέγιστα στὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παναγιώτης «διορίσθηκε» Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν στὴν αὐτοσχέδια - σατιρικὴ «Κυβέρνηση», ποῦ συγκροτήθηκε καὶ τῆς ὁποίας τὰ ὑπόλοιπα μέλη εἶναι ...ἐκδρομικὸ μυστικὸ!...

Ὁ Πανηγυρικός Ἐορτασμός τοῦ Πολιοῦχου Κυθήρων Ὁσίου Θεοδώρου

Με ἐξαιρετική λαμπρότητα καί ἐφέτος ἐτελέσθη ὁ ἐορτασμός τοῦ Πολιοῦχου Κυθήρων Ὁσίου Θεοδώρου. Τό ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 11ης



Μαΐου ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐπιδαύρου κ. Καλλινίκου (ἐκπροσωποῦντος τόν προσκληθέντα, ἀλλ' ἀσθενήσαντα Σεβ. Μητροπολίτην Ἀργολίδος κ. Ἰάκωβον), ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν Θεῖο Λόγο κατὰ τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, ἀλλά καί κατὰ τήν Θ. Λειτουργία, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, τόν προσφώνησε φιλάδελφα καί ἀναφέρθηκε στήν μεγάλη ὀσιακή μορφή τοῦ ἐορταζομένου Ὁσίου Θεοδώρου, τοῦ ἐκ Κορώνης Μεσσηνιας ὀρμωμένου καί ἐν Κυθήροις ὀσιακῶς τελειω-

θέντος.

Τό πρωί τῆς Πέμπτης 12ης Μαΐου, κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Λειτουργία συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐπιδαύρου κ. Καλλινίκου μετά πλειάδος Ἱερέων καί Διακόνου.

Ἀξιοσημείωτη ἦταν ἡ ἐξαιρετική παρουσία στήν χορωδία τῶν ἱεροψαλτῶν μας τοῦ διευθύνοντος τοῦ κ. Γεωργ. Κατσούλα, Πρωτοψάλτου - Καθηγητῆ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί ἐφέτος, πολυμελῆς ἀντιπροσωπεία ἐπισκεπτῶν ἀπό τήν Κορώνη τῆς Μεσσηνιας μέ ἐπικεφαλῆς τόν παπα-Κώστα ἦταν παρούσα στίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις.

Τίς ἐκδηλώσεις ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία τους ὁ Δήμαρχος κ. Θεόδωρος Κουκούλης, ὁ



Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Λάζαρος Βέζος, οἱ Ἀντιδήμαρχοι κκ.Μιχάλης Πρωτοψάλτης καί Νίκος Μεγαλοκονόμος, οἱ Δημοτικοί Σύμβουλοι κκ. Σταῦρος Βενέρης, Ἀντώνης Λαχανᾶς καί Δημήτρης Φατσέας.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε λιτάνευση τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου στόν περίβολο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κάτω ἀπό τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ποταμοῦ ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ ἀειθαλῆ κ. Στρατῆ Θεοδωρακάκη.

Βασιλείου Σταύρου Ἱερέως Χάρου

Ἡ ὑπέρβασις τῆς ἠθικῆς παραλυσίας καί διαστροφῆς*

...Ἐνίοτε ἡ σωματικὴ παραλυσία καὶ κάποιοις βαρεῖς ψυχοσωματικὲς ἀσθένειες προέρχονται ἀπὸ τήν προηγούμενη ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ παραλυσία τοῦ ἀνθρώπου.

Κάθε παράβασις τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ νόμου τοῦ ἀνθρώπου ἔχει πολλές φορές τὸ τίμημα καὶ τὸ ἀντίκρουσμά της καὶ στὴ σωματικὴ του καὶ ψυχικὴ ὑγεία. «*Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ*» ψάλλουμε κάθε φορά στίς παρακλήσεις μας πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Μητέρα ὅλων μας.

Ἰδιαίτερα, ὅταν **οἱ ἄνθρωποι καταπατοῦν τοὺς ὅρους τῆς ἠθικῆς ζωῆς καὶ ἀθετοῦν καὶ διαστρέφουν τοὺς ἀνάκαθεν ἰσχύοντας ἠθικοὺς καὶ πνευματικοὺς νόμους, παραβιάζοντας τὴν ἠθικὴ συνειδήσι τους, ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ παραλυσία εἶναι ἐξόφθαλμος καὶ ἄκρως ἀνησυχητικὴ.**

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, στὸ βιβλίον τῶν Παροιμιῶν (κεφ.2, στιχ. 13-14) διαβάζουμε τὰ ἐξῆς σχετικὰ μὲ τὸ θέμα μας: «*Ὁ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὁ οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ!*» (δηλ. ὡ πόσο δυστυχημένοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐγκαταλείπουν τοὺς ἴσιους καὶ καλοὺς δρόμους (τῆς ἀρετῆς) γιὰ νὰ βαδίσουν τοὺς σκοτεινοὺς ἐν κακοῖς δρόμους (τῆς ἁμαρτίας)! Πόσο ταλαίπωροι εἶναι αὐτοὶ ποὺ εὐφραίνονται ὅταν ζοῦν μέσα στὴν κακία καὶ τὰ κακὰ πράγματα καὶ χαίρονται γιὰ τὴν κακὴ τους διαστροφή!).

Καὶ στὸ προφητικὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐα συναντᾶμε τὰ ἀκόλουθα (Ἠσ. 5, 20-22): «*Οὐαί, οἱ λέγοντες τὸ πονηρόν, καλόν, καὶ τὸ καλόν, πονηρόν, οἱ πθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ πθέντες τὸ πικρόν γλυκύ, καὶ τὸ γλυκύ πικρόν! Οὐαί, οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες!*». Αὐτὰ, μεταφραζόμενα στὴν ἀπλὴ γλῶσσα, λένε τὰ ἐξῆς: Ἀλλοίμονο σ' αὐτοὺς ποὺ ὀνομάζουν τὸ πονηρὸ πρᾶγμα καλὸ, καὶ τὸ καλὸ, πονηρὸ. Αὐτοὶ ποὺ θεωροῦν τὸ σκοτάδι φῶς, καὶ τὸ φῶς σκοτάδι, τὸ πικρὸ γλυκύ, καὶ τὸ γλυκύ πικρὸ! Ἀλ-

λοίμονο αὐτοὶ ποὺ αὐτοθεωροῦνται συνετοί, δηλ. ἐχέφρονες, καὶ ἐπιστήμονες, μυαλωμένοι, ἐνῶ σκέπτονται καὶ κάνουν ὅλα τὰ παραπάνω.

Στὴν Καινὴ Διαθήκη

Καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ του (Ῥωμ. 1, 18-32) - γιὰ νὰ πάρουμε καὶ ἓνα δεῖγμα ἀπὸ τὴν μετὰ Χριστόν ἐποχὴ, τὴν ἐποχὴ τῆς χάριτος, τὴν νέα καὶ ἀναγεννημένη ἐν Χριστῷ πνευματικὴ περίοδο - γράφει τὰ ἀκόλουθα συγκλονιστικὰ καὶ ἀποκαλυπτικὰ, ποὺ φανερώνουν τὴν μεγάλη καὶ ἀνησυχητικὴ διαστροφή καὶ τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ παραλυσία τῶν ἀνθρώπων (τὰ ἀποδίδουμε στὴν ἀπλὴ γλῶσσα):

«*Ἀποκαλύπτεται ὁμως καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ τιμωρῆσῃ κάθε ἀσέβεια καὶ ἀδικία τῶν ἀνθρώπων, ποὺ μὲ τὰ ἄδικα ἔργα τους συγκαλύπτουν τὴν ἀλήθεια... Ἐνῶ γνώρισαν τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴ δημιουργία, οὔτε τὸν δόξασαν, οὔτε τὸν εὐχαρίστησαν ὡς Θεὸ. Ἀντίθετα, ἡ σκέψις τους ἀκολούθησε λαθεμένο δρόμο, καὶ ἡ ἀσύνητη καρδιά τους βυθίστηκε στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης. Ἔτσι, ἐνῶ θριαμβολογοῦσαν γιὰ τὴ σοφία τους, κατάντησαν ἀνόητοι, ὡς τὸ σημεῖο, ἀντὶ γιὰ τὸν Δημιουργὸ ἀθάνατο Θεὸ, νὰ προσκυνοῦν εἰδωλα ποὺ παρασταίνουν θνητοὺς ἀνθρώπους, πουλιά, τετράποδα καὶ ἔρπετά.*

»*Γι' αὐτὸ τοὺς παρέδωσε ὁ Θεὸς στίς βρωμερὲς ἐπιθυμίες τους ὥστε νὰ ἀτιμάζουν μόνοι τους τὰ σώματά τους. Στὴ θέσι τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ ἔβαλαν τὸ ψέμα καὶ σεβάσθηκαν καὶ λάτρεψαν τὴν κτίσι ἀντὶ γιὰ τὸν Κτίστη, ποὺ εἶναι αἰώνια εὐλογημένος. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, λοιπόν, τοὺς παρέδωσε ὁ Θεὸς σὲ ἐπαίσχυντα πάθη: Οἱ γυναῖκες ἀντικατέστησαν τίς φυσικὲς σχέσεις μὲ ἀφύσικες (παρὰ φύσιν σχέσεις). Τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἄνδρες ἄφησαν τὴ φυσικὴ σχέσι μὲ τὴν γυναῖκα καὶ φλογίστηκαν μὲ σφοδρὸ πάθος ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλο, διαπράττοντας ἀσχήμιες μεταξύ τους, καὶ πληρώνοντας ἔτσι μὲ τὸ ἴδιο τους τὸ σῶμα τὸ τίμημα ποὺ ταίριαζε στὴν πλάνη τους. Καὶ ἀφοῦ τὸ ἐθεώρησαν περιττὸ νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸ ἐνσυνείδητα, τοὺς παρέδωσε ὁ Θεὸς στὴ μωρία τους, κι ἔτσι κάνουν ἀνάρμοστα πράγματα. Εἶναι γεμάτοι ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία. Εἶναι γεμάτοι*

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «Μήνυμα τῆς Κυριακῆς» τῆς Κυριακῆς 15/5/2011 (ἐβδομαδιαία Ῥαδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ).

φθόνο, φόνο, φιλονικία, απάτη και κακοήθεια ...Και ενώ γνωρίζουν καλά την θεική προειδοποίηση, πώς όσοι συμπεριφέρονται έτσι είναι καταδικασμένοι σε αιώσιο θάνατο, όχι μόνον κάνουν όλα όσα αναφέραμε, αλλά και επιδοκιμάζουν (και επιβραβεύουν) όσους βλέπουν να συμπεριφέρονται έτσι».

Με πόση ακρίβεια φωτογραφίζει και την σύγχρονη εποχή μας ο μεγάλος των εθνών Απόστολος Παύλος, φίλοι μου άκροατές!...

...Δυστυχώς σήμερα η ήθικη παραλυσία και διαστροφή, όχι μόνο είναι ασύδοτη και ασύστολη εν πολλοίς, αλλά και προβάλλεται και διαφημίζεται. Τό πονηρό ονομάζεται καλό, και τό καλό πονηρό, τό σκοτάδι φώς και τό φώς σκοτάδι, τό πικρό γλυκύ και τό γλυκύ πικρό, κατά τόν Προφήτη Ήσαϊα.

“Όσοι επιλέγουν αυτές τίς καταστάσεις, αυτόν τόν ήθικό έκτραηλισμό και κατήφορο έχουν τό δικαίωμα νά τό κάνουν ώς ελεύθερα και αύτεξούσια πρόσωπα μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η συντεταγμένη, όμως, Πολιτεία του Έλληνορθόδοξου Γένους μας δέν νομιμοποιείται ούτε από τόν ανθρώπινο νόμο - τό Σύνταγμα, πού διέπεται από ήθικές και πνευματικές άρχές και έχει ώς κορωνίδα του τήν επίκληση τής Άγίας Όμοουσίου και Άδιαρέτου Τριάδος και αναγνωρίζει τήν χριστιανική πίστι τής Άνατολικής Όρθόδοξου Έκκλησίας ώς τήν επίσημη θρησκεία του Κράτους - ούτε από τόν θείο και χριστιανικό νόμο, ό οποίος είναι διαφανής και κρυστάλλινος.

Τό νά επιχειρήται μέ πολιτειακούς νόμους ή ήθική διαστροφή τών ήθικών και πνευματικών νόμων, πού άείποτε ίσχυσαν και ισχύουν, τόσο στήν άρχαία πρό Χριστού εποχή, όσο και στήν μεταγενέστερη μετά Χριστόν εποχή, διά νά ευνουθηούν ώρισμένες ομάδες συνανθρώπων μας ή νά υποστηρίζονται και νά προβάλλονται αυτά τά «**καινοφανή μοντέλα νέου και παραδόξου τρόπου ζωής**» από άιρετούς τοπικούς άρχοντες, νά διοργανώνονται επίσημες έκδηλώσεις, χρηματοδοτούμενες από τόν κρατικό κορβανά, μέ τό σκεπτικό νά προσελκύσωμε τουρισμό στήν πατρίδα μας μέ τόν τρόπο αυτό, είναι άκρωσ επικίνδυνο και άνησυχητικό γιά τήν κοινωνία μας από ήθικής και πνευματικής σκοπιάς. Αυτό, άλλωστε, τό επιβεβαιώνουν και τά συχνά-πυκνά καθημερινά γεγονότα βίας, ληστείας, έγκληματικότητας και ήθικής άσυδοσίας.

Η εποχή μας, άτυχώς, υπενθυμίζει παρόμοια

τρομερά έκφυλιστικά φαινόμενα τής εποχής τών Σοδόμων και Γομόρρας τής Παλαιάς Διαθήκης, πού επέσυραν τότε παραδειγματικά τήν καταστροφή τών δύο αυτών πόλεων και τόν κατακλυσμό τής εποχής του Νώε. Ό Πανάγαθος Θεός νά λυπηθή τήν ανθρωπότητα, τήν πατρίδα μας και όλο τόν κόσμο, πού σκληρά δοκιμάζονται σήμερα.

Στίς διδαχές του Άγιου Νεκταρίου

Στή συνέχεια θά άκούσωμε τόν σοφό και άγιο διδάσκαλο τών ταραγμένων καιρών μας, τόν άγιο Νεκτάριο Έπίσκοπο Πενταπόλεως, καθώς θά μäs μιλήσει γιά τό μέγιστο κακό τής ήθικής υποδούλωσης και γιά τήν συνειδηση του ανθρώπου πού επαναστατεί και διαμαρτύρεται γιά τό κακό, ώς επίσης και γιά τόν ήθικό νόμο και τόν ήθικό βίο, πού αγιάζει τόν άνθρωπο και τόν έξομοιώνει μέ τόν Θεό (Όσμη εύωδίας Πνευμ. Φιλοκαλικά Γ΄, Άγ. Νεκταρίου, σελ. 951-952, 946-947, 948-949).

Μέγιστο κακό ή ήθική υποδούλωση.

Η άμαρτία και ό θάνατος είναι δεινά επακόλουθα τής υποδούλωσης τής ελευθέρας βουλήσεως του ανθρώπου και τής παρακοής και παραβάσεως του θείου ήθικού νόμου. Εάν ό Άδάμ, ώς αύτεξούσιο και ελεύθερο όν, δέν υπέτασε τήν ήθικήν του ελευθερίαν στό διάβολο, ούδέποτε θά παρέβαινε τήν θεία έντολή· ή άμαρτία άρα και ό θάνατος υπήρξαν επακόλουθα τής ήθικής υποδούλωσης του ανθρώπου.

Η ήθική υποδούλωση είναι συνεπώς μέγιστο κακό, διότι φέρε τήν άμαρτία και τόν θάνατο, δηλαδή τήν έξαχρείωση τής εικόνας και τήν διαφθορά τής ψυχής και του σώματος.

Η άμαρτία είναι μεγάλο κακό, διότι δηλητηριάζει τήν ψυχή, βάζει μέσα της νοσογόνα σπέρματα, τήν λιώνει, τήν διαφθείρει και τελικά τής προετοιμάζει τόν θάνατο. Όπως οι άρρώστειες διαφθείρουν τά σώματα και τά θανατώνουν, έτσι και οι άμαρτίες τήν ψυχή· ή ψυχή πού είναι άρρωστη, είναι βεβαρημένη από τό πάθος τής άμαρτίας και δέν μπορεί νά ανυψωθή στον ούρανό και νά ιδή τό φώς τής αλήθειας.

Όρισμός και σκοπός τής συνειδήσεως.

Η συνειδηση είναι ή εϊδηση, ή γνώσις του ήθικού νόμου, συνεχίζει ό Άγιος Νεκτάριος, τήν όποία έχει ή ψυχή γιά νά διακρίνει τίς πράξεις σε

ἀγαθές καί κακές καί ἀμερόληπτα νά κρίνει τό ποιόν αὐτῶν τῶν πράξεων καί νά κατακρίνει μέν τίς κακές, νά ἐγκρίνει δέ τίς ἀγαθές. Τήν συνειδησι ἔχει ἡ ψυχὴ ἔμφυτη ἔχει δηλαδή ἡ ψυχὴ ἔμφυτη δύναμη νά γνωρίζει τί εἶναι δίκαιο καί τί ἀδικο, ποῖο εἶναι τό ἀγαθὸ καί ποῖο εἶναι τό κακὸ, τί εἶναι ἀληθινὸ καί τί ψεύτικο.

«Οὐδέν ἀλγεινότερον συνειδήσεως ἐξεγειρομένης καί ἐλεγχούσης»

Καί στή συνέχεια λέει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὅτι ἡ συνειδησις ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου πού ἀθετεῖ τὸν ἠθικὸν νόμον εἶναι τυραννικὴ, εἶναι φοβερὴ δὲν ὑπάρχει πιὸ βασανιστικότερο γιὰ τὴν ψυχὴ ἐκείνη πού ἀμαρτάνει ὅταν ἡ συνειδησις διεγείρεται, ἐξεγείρεται καί τὸν ἐλέγχει, διότι τίποτα δὲν τaráσσει καί δὲν χτυπάει τὴν ψυχὴν περισσότερο, ὅσον ὁ ἐλεγχος τῆς συνειδήσεως. Τὸ δικαστήριον τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀδέκαστο καί αὐστηρότατο.

«Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις ἡ προάγουσα καί τελειούσα τὸν ἄνθρωπον»

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος λέγει, ὅτι ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις πού προάγει καί τελειοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἔμφυτος στὸν ἄνθρωπον νόμος καί ἐκδηλώνεται ὡς συμφυῆς διάθεσις τοῦ ἀνθρώπου καί κλίσις πρὸς τὸ ἀγαθόν, πρὸς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τὸ δίκαιο.

Ὁ ἠθικὸς νόμος ὁδηγεῖ στὴν τελειώσει καί στὴν ἀγιότητα καί ἀναδεικνύει τὸν ἄνθρωπον φωτεινὸ καί θεόμορφο ὁμοίωμα. Ὁ ἠθικὸς νόμος ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν δουλεία τῶν παθῶν καί ἀναδεικνύει τοὺς τηρητές του ἠθικά ἐλεύθερους. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στὴν ἀληθινή, αἰώνια ζωὴ. Αὐτοὶ πού φυλάσσουν τὸν ἠθικὸ νόμο ἔχουν διάνοια φωτισμένη καί καρδιά καθαρὴ. Αὐτὸς πού φυλάσσει τὸν ἠθικὸ νόμο εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ καί εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν Θεία Χάρι. Αὐτὸς πού τηρεῖ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ διώχνει μακριὰ τοὺς φόβους καί αὐτὸς πού φυλάει τὸν νόμο εἶναι ἔξω ἀπὸ ὅλους τοὺς φόβους τῆς ζωῆς.

Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἀγαθὸ μέγιστο πού ἔχει δωρηθεῖ στὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νά ζῆσῃ στὴ γῆ ἐλεύθερος καί νά εἶναι μακάριος καί νά ἀναδειχθῇ ἰσχυρὸς, νά ἀνυψωθῇ σὲ μεγάλη δόξα καί νά βαδίξῃ πάντοτε πρὸς τὴν τελειότητα. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις ἡ ὁποία ἀνυψώνει καί τελειοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἡ

θαυματουργὸς δύναμις ἡ ὁποία ἐξυμνεῖ καί ἀνεβάζει μέχρι τὸν οὐρανὸν τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ὁ φωτεινὸς καί τηλαυγὴς φάρος πού φωτίζει τὸν ἄνθρωπον μέσα στό πέλαγος τῆς ζωῆς του. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ὁ ἀκύμαντος λιμένας, στὸν ὁποῖο ἡ γαλήνη τῆς καρδίας πάντοτε ἐπικρατεῖ, εἶναι τὸ ἀπόρθητο φρούριον, τὸ ὁποῖο δὲν καταλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς ἐχθροὺς καί διασώζει σὲ ἀσφάλεια ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι μέσα σ' αὐτὸ τὸ φρούριον τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι ἡ ἀσφαλὴς ἄνοδος πρὸς τὸν Θεόν.

Διατί ὁ ἠθικὸς βίος εἶναι ὁ ἀρμόζων εἰς τὸν ἄνθρωπον βίος

Στὴ συνέχεια, ὁ Ἅγιος Νεκτάριος λέγει, μεταξὺ ἄλλων, γιατί ὁ ἠθικὸς βίος εἶναι αὐτὸς πού ταιριάζει στὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἠθικὸς βίος εἶναι ὁ ταιριαστός γιὰ τὸν ἄνθρωπον βίος πρῶτον, γιατί σ' αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ζωὴ πληροῦνται, ἐκπληρώνονται οἱ ἱεροὶ πόθοι τῆς καρδίας του. Δεύτερον, ὁ ἠθικὸς βίος εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν γραπτὸν μέσα στὴν καρδιά του νόμον. Τρίτον, διότι τὸ ἀγαθὸν ἦθος, τὸ καλὸ ἦθος εὐχαριστεῖ τὴν καρδιά τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρώπου καί τὴν ἱκανοποιεῖ. Τέταρτον, διότι δὲν τοῦ ἀρέσει ὁ ἀνήθικος βίος καί τὸν βδελύσσεται, τὸν ἀποστρέφεται καί πέμπτον, διότι αἰσθάνεται ὅτι μόνος ὁ ἠθικὸς βίος ταιριάζει σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον πού ἀγαπᾷ τὴν ἠθικὴν ζωὴν.

«Ὁ κατὰ Χριστὸν ἠθικὸς βίος ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπον καί τῷ Θεῷ ἐξομοιοῖ»

Καί τέλος νά ἀναφέρουμε, τί λέγει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος γιὰ τὸν κατὰ Χριστὸ ἠθικὸν βίον, γιατί μέχρι τώρα μίλησε γιὰ τὸν ἠθικὸν βίον καί τὸν ἠθικὸν νόμον. Τώρα μιλάει γιὰ τὸν κατὰ Χριστὸν ἠθικὸν βίον, ὁ ὁποῖος ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπον καί τὸν ἐξομοιώνει μετὰ τὸν Θεόν.

Ὁ ἠθικὸς βίος εἶναι ὁ κατὰ Χριστὸν βίος. Ὁ κατὰ Χριστὸν ἠθικὸς βίος εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἠθικὸς βίος. Αὐτὸς τοὺς καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς τῶν Θείων Μυστηρίων. Αὐτὸς τὴν εἰρήνην τὴν ἐπιβραβεύει στὴν καρδιά καί τὸ θεῖο ἔλεος χαρίζει στὸν ἄνθρωπον, τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸς τὴν διάνοια τὴν διατηρεῖ καθαρὴ καί τὴν ἀναπτέρωνει γιὰ νά μεταρσιώνεται πρὸς τὸν Θεόν. Αὐτὸς ὁ ἠθικὸς βίος τὴν ψυχὴν ἀνεβάζει καί τὴν προάγει ἀπὸ τὰ γῆινα πρὸς τὰ οὐράνια...».

Έορτασμός τής 147ης Έπετειού τής Ένωσης τών Έπτανήσων μέ τήν Ελλάδα στά Κύθηρα

*Όθεν εἶσθε τών Ἑλλήνων
παλαιά ἀνδρειωμένα
κόκκαλα ἐσκορπισμένα
τώρα λάβετε πνοήν*

Μαρτέλαος

Τήν Ἐπτάνησο ἀποτελοῦν τά νησιά : Κέρκυρα, Παξοί, Κεφαλληνία, Ἰθάκη, Κύθηρα, Λευκάδα, Ζάκυνθος καί οἱ νησίδες Ὁθωνοί, Στροφάδες, Ἐρικουσα, Μαθράκι, Κάλαμος, Ἀντικύθηρα, Ἀντίπαξοι, Νυδρί, Μεγανήσι, Ἄτοκος κι ἄλλες μικρότερες νησίδες.

Ἀπό τοῦς ἀρχαίους χρόνους ἡ Ἐπτάνησος ἔπαιξε σημαντικό ρόλο στήν ἱστορία τής Ἑλλάδος



καί προσέφερε στόν Ὅμηρο τήν πλουσιώτερη πηγὴ ὕλικου, γιά τήν περιγραφή τών ἠθῶν καί τών ἐθίμων τής ἐποχῆς ἐκείνης. Ἔδωσε δέ μερικούς ἀπό τοῦς χαρακτηριστικώτερους τύπους τής φυλῆς μας στά πρόσωπα τοῦ Ὀδυσσεά, τής Πηνελόπης, τοῦς Τηλεμάχου, τής Ναυσικάς.

Τίς πατρογονικές ἀρετές, τά ὑψηλά ἰδανικά πού ἀπετέλεσαν τό κύριο γνῶρισμα τής Ἑλληνικῆς



φυλῆς, τήν ἀγάπη πρὸς τίς τέχνες καί τό ὥραιο διετήρησαν ἀναλλοίωτα οἱ Ἐπτανήσιοι στό πέρασμα τών χρόνων.

Μετά τήν 4η Σταυροφορία καί τήν πρώτη πτώ-



ση τής Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας τό 1204 τά νησιά τοῦ Ἰονίου ἀποκόπηκαν ἀπό τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καί βρέθηκαν ἀλληλοδιαδοχικά ὑπό τήν κυριαρχία τής Σικελίας, τής Ἐνετίας καί τοῦ Ἀνδριουκίου οἴκου τής Νεαπόλεως.



Ἀργότερα δέ, μετά ἀπό πολλές περιπέτειες, πρώτη ἡ Κέρκυρα δέχθηκε οἰκειοθελῶς τά Ἐνετικά πλοία, ὑπό τόν ναύαρχο Μιάνι τόν Μάρτιο τοῦ 1386.

Ἀκολούθησε ἡ κατάληψη σέ διαφορετικό χρόνο τής Ζακύνθου, τής Κεφαλληνίας, τής Λευκάδας καί τών Κυθῆρων καί ἔτσι βρέθηκαν ἐνωμένα ὑπό Ἐνετικὴ κυριαρχία.

Ἡ Ἐνετία ἐφήρμοσε σύστημα διοικήσεως τε-

λείως ξένο προς την Έλληνική παράδοση, πιστό αντίγραφο της Δυτικής κοινωνίας.

Οι κάτοικοι χωρίσθηκαν σε τρεις τάξεις : τούς ευγενείς, τούς άστους και τούς ποπολάρους. Έγιναν αρκετές έξεγέρσεις, όπως τό περίφημο Ρεμπελιό τών ποπολάρων.

Η άποσόβηση τού Τουρκικού ζυγού επέτρεψε στους κατοίκους ν' αναπτύξουν τήν οικονομία,



καθώς επίσης και τήν πνευματική κίνηση.

Τά Έπτάνησα δέχονται πολλούς πρόσφυγες από τήν Τουρκοκρατούμενη Ελλάδα, οι οποίοι έφεραν μαζί τους πνευματικούς θησαυρούς και πολύτιμα χειρόγραφα, τά οποία όχι μόνον διεσώθησαν από βέβαιη καταστροφή, αλλά μέ τήν διάδοσή τους συνέβαλαν στην πνευματική και λογοτεχνική



ανάπτυξη τών νησιών.

Ο Μέγας Ναπολέων τό 1777 κατέλυσε τήν Ένετική κυριαρχία κι έστειλε στα Έπτάνησα τόν στρατηγό Γεντίλλη. Δυστυχώς καμμία από τίς υποσχέσεις περί πολιτικής ανεξαρτησίας δέν ετήρησαν οι Γάλλοι κι έτσι τά Έπτάνησα βρέθηκαν υπό πλήρη Γαλλική κυριαρχία.

Μετά τήν καταστροφή τού Γαλλικού στόλου στό Άβουκίρ τά Έπτάνησα πέρασαν στα χέρια τών

Ρώσων και τών Τούρκων μέ τήν σύμφωνη γνώμη τής Άγγλίας.

Τό 1800 ή Ρωσία έγκατέλειψε όριστικά τά Έπτάνησα, διατηρώντας τόν τίτλο τής προστάτιδας δύναμης και έτσι τά Έπτάνησα άπετέλεσαν τήν Ίόνιον Πολιτεία υπό τήν κυριαρχία τής ύψηλης Πύλης.

Οι κοινωνικές άναταραχές άνάγκασαν τήν Ρωσία τό 1802 νά στείλει στα Έπτάνησα τόν κόμη Γεώργιο Μοντσενίγο, ό οποίος έκανε γενικές εκλογές και στή συνέχεια μέ τούς εκλεγέντες αντιπροσώπους συνέταξε Σύνταγμα τό 1803.

Τό Σύνταγμα τούτο συνιστά τήν δημοκρατία τής Έπτανήσου μέ κύρια χαρακτηριστικά τήν καθιέρωση τής Έλληνικής γλώσσας και τήν κατάργηση τών προνομίων τής κληρονομικής άριστοκρατίας.

Νέες περιπέτειες γνωρίζουν τά Έπτάνησα



κατά τήν διάρκεια τού Ρωσοτουρκικού πολέμου. Μετά τήν ύπογραφή τής συνθήκης στό Τίλσετ μεταξύ Γαλλίας και Ρωσίας, τήν όποία αναγνώρισε και ή Τουρκία, ή Ρωσία μεταβίβασε τά δικαιώματά της επί τής Έπτανήσου στην Γαλλία.

Ο Μέγας Ναπολέων φοβούμενος Άγγλικό πραξικόπημα έστειλε άμέσως δυνάμεις υπό τόν στρατηγό Μπερτιέ, ό οποίος κατέλαβε τόν Αύγουστο τού 1807 τήν Κέρκυρα και κατοπιν και τ' άλλα νησιά.

Η ύπεροχή τού Άγγλικού στόλου άνάγκασε τούς Γάλλους τό 1809 νά εγκαταλείψουν τήν Ίθάκη, τήν Κεφαλλονιά και τήν Ζάκυνθο.

Τό 1810 τά νησιά αυτά και ή Λευκάδα περιήλθαν στην Άγγλική κατοχή. Έκτοτε ή Ίόνιος Πολιτεία περιελάμβανε μόνον τήν Κέρκυρα και τούς Παξούς, ώσπου τόν Ίούνιο τού 1814 παραδόθησαν κι αυτά στους Άγγλους.

Μόλις οι Άγγλοι έγιναν κυρίαρχοι της Έπτανήσου, έπεδιωξαν την πλήρη προσάρτησή της. Δέν κατόρθωσαν όμως νά πετύχουν τά σχέδιά τους, γιατί συνάντησαν αντιδράσεις από τίς άλλες δυνάμεις καί από τούς κατοίκους τών νησιών, οί οποίοι ζητούσαν σθεναρά τήν άνεξαρτησία τους.

Κατόπιν διαμάχης μεταξύ Άγγλίας - Ρωσίας, τά νησιά παραχωρήθηκαν στήν Άγγλία σάν προστάτιδα δύναμη μέ τήν συνθήκη τών Παρισίων τό 1815 όνομαζόμενα Ηνωμένα κράτη τών Ιονίων.

Φυσικά ό πρώτος διορισθείς άρμοστής σέρ Μαίτλανδ επέβαλε πλήρη κυριαρχία κρίνοντας πώς ό λαός τής Έπτανήσου δέν ήτο άκόμη ώριμος γιά αύτοδιοίκηση.

Οί κάτοικοι πρόβαλαν έντονες αντιδράσεις διεκδικούντες τήν αύτονομία τους.

Η άρχή τής Ελληνικής Έπανάστασης (τήν όποία οί Έπτανήσιοι στήριξαν μέ ύλικά μέσα καί μέ τήν συμμετοχή τους) άναπτέρωσε τόν πόθο τους γιά ένωση μέ τήν Ελλάδα.

Άγωνίσθηκαν πενήντα όλόκληρα χρόνια μέχρι τήν πολυπόθητη στιγμή τής ένωσης.

Μετά τήν ίδρυση του Έλληνικού κράτους καί τήν θεμελίωση τής Γαλλικής δημοκρατίας τό 1848 ό άγώνας ένετάθη, ιδιαίτερα δέ στήν Κεφαλληνία έλαβε άπειλητικές διαστάσεις γιά τούς Άγγλους κατακτητές.

Ό τότε άρμοστής Ουάρδ γιά νά πνίξει τίς έξεγέρσεις πρόεβη σέ καταστροφές οικιών καί άπαγχονισμούς πολιτών.

Τό 1849 ή Άγγλία άναγκάστηκε νά παραχωρήσει μερικές έλευθερίες, οί όποίες δυνάμωσαν τήν φλόγα του άγώνα.

Ένδεκα αντιπρόσωποι προτείνουν στήν πρώτη έκλεγείσα βουλή ψήφισμα, μέ τό όποίο ή Έπτάνησος ένώνεται μέ τήν Ελλάδα.

Ό άρμοστής διαλύει τήν Βουλή τήν ώρα τής συνεδρίασεως καί έξορίζει μερικούς βουλευτές. Οί επόμενες βουλές επαναλάμβαναν τό ψήφισμα, χωρίς νά προβαίνουν σέ περαιτέρω νομοθετική εργασία.

Έτσι τά Έπτάνησα περιήλθαν σέ δύο κυβερνεϊά. Η διεθνής κοινή γνώμη στηρίζει τίς Έθνικές βλέψεις τών Έπτανησίων. Έτσι, ή Άγγλία άναγκάζεται νά καταλάβει, πώς ή μόνη λύση είναι νά εγκαταλείψει τά Έπτάνησα.

14 Νοεμβρίου του 1863 μέ τήν συνθήκη του Λονδίνου, ή Άγγλία παραχωρεί τά Έπτάνησα

στήν Ελλάδα, άφου πρώτα κατεδαφίζει τό φρούριο τής Κέρκυρας.

Επιτέλους, μετά από τόσες περιπέτειες καί σκληρούς άγώνες, τά νησιά του Ιονίου βρίσκονται πάλι στήν άγκαλιά τής μητέρας Ελλάδας.

Όπως κάθε χρόνο έτσι καί έφέτος εορτάσθηκε στό νησί μας τό Σάββατο 21 Μαΐου 2011 ή επέτειος τής ένωσης τών Έπτανήσων μέ τήν Μητέρα Ελλάδα.

Ό εορτασμός ξενίνησε μέ τήν τέλεση τής Δοξολογίας στον Μητροπολιτικό Ναό του Έσταυρωμένου Χριστου στήν Χώρα, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεϊμ, παρουσία του Βουλευτου Πειραιώς κ. Μ. Μπεντενιώτη ως εκπροσώπου τής Βουλής τών Έλλήνων,



του Δημάρχου κ. Θ. Κουκούλη, μελών του Δημοτικού Συμβουλίου, αντιπροσώπων τών Αρχών του νησιού μας, καθώς καί μαθητών, σπουδαστών καί πλήθος κόσμου.

Μετά τό πέρας τής Δοξολογίας μετέβησαν όλοι στήν Πλατεία τής Χώρας όπου έψάλη Έπιμνημόσυνος δέηση καί ακολούθησε κατάθεση στεφάνων από τόν Βουλευτή κ. Μ. Μπεντενιώτη εκ μέρους τής Βουλής τών Έλλήνων, από τόν Δήμαρχο Κυθήρων κ. Θ. Κουκούλη καί από τόν εκπρόσωπο τών μαθητών.

Άκολούθησε ή εκφώνηση του πανηγυρικού τής ήμέρας από τήν κ. Δέσποινα Φριλίγκου καί ό εορτασμός συνεχίστηκε μέ τούς έπτανησιακούς χορούς που χόρευαν οί μαθητές τών Δημοτικών Σχολείων του νησιού μας.

Οί εορταστικές εκδηλώσεις έκλεισαν μέ τήν παρέλαση τών μαθητών υπό τούς ήχους τής φιλαρμονικής του Ποταμού.

Άντώνης Λαμπρινίδης

Η εορτή τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὰ Ἄντικυθρα

Πανηγυρικά εορτάσθηκε γιά δεύτερη φορά, καί ἐφέτος, ἡ ἀνακομιδή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ (20 Μαΐου) στό μικρό νησί τῶν Ἄντικυθῶν καί στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου πού βρίσκεται στήν εἰσοδο τοῦ λιμανιοῦ τοῦ νησιοῦ.

Προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθῶν καί Ἄντικυθῶν κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος πολύ συχνά ἐπισκέπτεται τό μικρό νησάκι καί τό ποίμνιό του σέ αὐτό, τελέσθηκαν ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός καί ἀνήμερα τῆς εορτῆς 20 Μαΐου ὁ Ὅρθρος καί ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία, μετά τό πέρας τῆς ὁποίας τελέσθηκε ἡ Δοξολογία γιά τήν Ἐπέτειο τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑπτανήσων μέ τή Μητέρα Ἑλλάδα (21 Μαΐου 1864).

Στίς Ἱερές Ἀκολουθίες συμμετεῖχε καί ὁ σεβάσιμος ἱερέας τῶν Ἄντικυθῶν π. Ἀντώνιος Λιγοψυχάκης.

Ὁ Σεβασμιώτατος στούς πατρικούς λόγους πού ἀπηύθυνε ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τονίζοντας ὅτι ἦταν «ἐκ κοιλίας μητρός ἡγιασμένος» καί ἀνέλυσε τό νόημα τῆς θερινῆς εορτῆς τοῦ Ἁγίου, ἥτοι τῆς ἀνακομιδῆς καί μετακομιδῆς τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Λειψάνου ἀπό τὰ Μύρα τῆς Λυκίας στό Μπάρι τῆς Ἰταλίας (ὅπου βρίσκεται μέχρι καί σήμερα), πού ἐγινε τό 1087.

Παράλληλα τόνισε πώς στή σημερινή ἐποχή τῆς κρίσης - πρωτίστως πνευματικῆς - χρειάζομαστε πρότυπα ὅπως τόν Ἅγιο Νικόλαο, πού ἦταν ὁ προστάτης τῶν ὀρφανῶν, τῶν πτωχῶν, τῶν χηρῶν, τῶν πενθούντων, τῶν ναυτιλλομένων ἀλλά καί κάθε κατατρεγμένου καί χεμαζομένου ἀνθρώπου πού προσέτρεχε στή βοήθειά του.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κ. Ἀνδρέας Χαρχαλάκης, ὁ ὁποῖος πέρυσι διά ἰδίας πρωτοβουλίας καί κύριας δαπάνης προχώρησε σέ ριζική ἀνακαίνιση τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, μαζί μέ τούς συνεργάτες του παρέθεσε σέ ὅλους τούς παρευρισκόμενους ἐόρτια κεράσματα στόν αὔλειο χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Ἐπίσης κεράσματα πρός τό ἐκκλησίασμα προσ-

έφερε καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Ἄντικυθῶν καί Ἀντιδήμαρχος τοῦ Δήμου Κυθῶν κ. Μιχαήλ Πρωτοψάλτης, ὁ ὁποῖος παρέστη κατά τόν Ἑσπερινό τῆς εορτῆς.

Τό ἑσπέρας τῆς 20ῆς Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος Κυθῶν καί Ἄντικυθῶν χοροστάτησε στόν πανηγυρικό Ἑσπερινό τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης στόν οἰκισμό Πατεριανά τῶν Ἄντικυθῶν καί ἀργά τό βράδυ ἀναχώρησε γιά τὰ Κύθηρα μέ πλωτό σκάφος τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Πρὶν τήν ἀναχώρησή του ἀπό το νησί, ὁ Σεβασμιώτατος προσκύνησε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Πολι-

ούχου Ἁγίου Μύρωνος, ἐνῶ ἐπισκέφθηκε καί τούς Ἱεροῦς Ναοῦς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (πού πρόσφατα ἀνακαινίσθηκε καί καλλωπίσθηκε ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά) καθώς καί τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

Τίς Ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ διημέρου αὐτοῦ λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους οἱ Ἱεροψάλται κ.

Χρήστος Γκουσοῦλας, Β' Δομέστιχος τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν καί κ. Δημήτριος Μηλιώτης, Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κυψέλης.

Θερμές εὐχαριστίες σέ ὄσους βοήθησαν στήν πραγματοποίησι τῆς εορτῆς, ἰδίως δέ στόν κ. Ἰωάννη Κατσανεβάκη γιά τή δωρεάν συντήρηση τοῦ δρόμου πρός τόν Ἱ. Ναό καθώς καί γιά τήν φωταγώγηση τῆς ἐκκλησίας τό βράδυ τῆς 19ῆς Μαΐου, ἐπίσης στήν κα Σπυριδοῦλα Πλουμίδη ἀπό τήν Κίσσαμο Χανίων γιά τήν δωρεά ἑνός τραπεζιοῦ γιά τίς ἀνάγκες τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Ἰδιαιτερες εὐχαριστίες στή LANE LINES καί στόν Δ/ντα Σύμβουλο κ. Γαλανάκη γιά τήν υποστήριξή του, καθώς καί στούς Ἱεροψάλτες πού ἤρθαν στό νησί μέσω Κρήτης γιά νά ψάλουν στόν Ἅγιο Νικόλαο, μιά καί κάθε χρόνο μέ τήν παρουσία τους λαμπρύνουν τίς ἐκκλησιαστικές ἐκδηλώσεις πού γίνονται στό νησί, κυρίως δέ τήν εορτή τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Μύρωνος στίς 16 & 17 Αὐγούστου.

Στράτος Χαρχαλάκης



Ἡ τελετή ἀπονομῆς τῶν Βραβείων Ποιότητας τοῦ «Γαστρονόμου» 2011. Βραβεῖα σέ δύο Κυθήριους παραγωγούς

Στό ἀμφιθέατρο τοῦ Μουσείου Μπενάκη τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς συγκεντρώθηκαν τό βράδυ τῆς Τετάρτης 22-6-2011 περίπου 400 ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μέ θέρμη χειροκρότησαν παραγωγούς, μεταποιητές, ἑμπόρους, Ἐνώσεις, Συνεταιρισμούς καί «συμμαχίες», πού μέ πάθος καί μεράκι παράγουν προϊόντα διατροφῆς μέ ταυτότητα καί ἀναγνωρισιμότητα. Προϊόντα-πρεσβευτές τῆς χώρας μας στό ἐξωτερικό. Οἱ προσφωνήσεις τῶν βραβευόντων καί κυρίως οἱ ἀντιφωνήσεις τῶν βραβευομένων ὑπῆρξαν συχνά ἀποκαλυπτικές.

«Σᾶς δίνω τήν υπόσχεση ὅτι θά συνεχίσω νά εἶμαι ὑπηρετῆς τῶν μελισσῶν, ὅπως κι αὐτές ὑπηρετοῦν τό φυσικό περιβάλλον». Μ' αὐτήν τήν ταπεινόφρονα δήλωση τέλειωσε τήν ὁμιλία του ὁ Γιάννης Πρωτοψάλτης, πού βραβεύτηκε γιά τό ἐξαιρετικό θυμαρίσιο τσιριγώτικο μέλι του. Ἐνῶ ὁ ἐλαιοπαραγωγός Χάρης Τζωρτζόπουλος, ἐπίσης ἀπό τά Κύθηρα, ἦταν συγκινημένος, ἀλλά καί συγκινητικός: *«Ἀφιερῶν αὐτό τό βραβεῖο σέ ὅλους τούς νέους πού δουλεύουν τή γῆ τους μέ ὄραμα. Φίλοι μου, μήν τά βάζετε κάτω ἀξίζει ἀκόμη κι ὅταν βλέπετε ὅτι ἔχουν διαλυθεῖ τά πάντα».* Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς βραβευμένους τῆς φετινῆς χρονιάς ἔχουν ἀποσπάσει βραβεῖα, γιά τά προϊόντα τους, σέ διεθνεῖς διαγωνισμούς σ' ὅλον τόν κόσμο.

Βραβεῖο παραγωγῆς τοπικοῦ προϊόντος στόν Γιάννη Πρωτοψάλτη γιά τό «Θυμαρίσιο Μέλι Κυθήρων»

Κείμενο Καλλιόπης Πατέρα

Τό τσιριγώτικο μέλι εἶναι ὀνομαστό καί τή φήμη του ὀφείλει σέ δύο πράγματα: πρῶτον στή χλωρίδα τοῦ νησιοῦ, γεμάτη ἀρωματικά βότανα, καί δεύτερον στούς μελισσοκόμους του, πού ἔχουν πάρει τό ζήτημα προσωπικά καί ἀμιλλῶνται γιά τό καλύτερο μέλι.

Ἀκούγοντας τόν Γιάννη Πρωτοψάλτη νά μιλάει γιά τίς μέλισσες, ἔχεις τήν αἴσθησὶ ὅτι

παρακολουθεῖς ντοκιμαντέρ. **«Ἡ μέλισσα εἶναι τό μόνο ζῶο, ἐκτός ἀπό τόν ἄνθρωπο, πού παρασκεύαζει τήν τροφή του. Παίρνει μία πρώτη ὕλη καί τή μετατρέπει σέ κάτι ἄλλο».** Σάν κάθε καλός ἀφηγητής ἀρχίζει μέ τήν κορώνα πού θά σοῦ τραβήξει τό ἐνδιαφέρον. **«Γιατί λέμε μελισσοκόμος καί ὄχι μελισσοτρόφος;»** «Γιατί δέν τρέφουμε ἐμεῖς τή μέλισσα, ἀντίθετα τρεφόμαστε ἀπό τό φαγητό της». **«Ἐχεις ἀκούσει ποτέ γιά τεχνητό μέλι; Ποτέ! Γιατί τό μέλι ἀποτελεῖται ἀπό 180 συστατικά καί τό κλάσμα τους. Ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά συνθέσει μέλι».** **«Αὐτό πού κάνει ξεχωριστό τό μέλι τῶν Κυθήρων εἶναι ἡ χλωρίδα τοῦ τόπου. Ἔχουμε πολύ θυμάρη καί ἄπειρα ἄλλα ἀρωματικά. Ἔτσι τό μέλι μας ἀποκτᾷ μοναδική ἰσορροπία ἀρωμάτων».** Τό μέλι τοῦ Γιάννη Πρωτοψάλτη κέρδισε παμπηφεί τό θαυμασμό τῶν σέφ μας στή γευσισγνώσια, οἱ ὁποῖοι ζήτησαν ἀμέσως νά μάθουν πού μποροῦν νά τό πρόμηθευτοῦν. Ἐδῶ τά πράγματα δυσκολεύουν. Ὁ Γιάννης ἔχει 400 μελισσα καί παράγει περί τούς 2 τόννους μέλι τό χρόνο. Δέν θέλει νά βάλει περισσότερα. Γιατί ἔπειτα θά πάψει ἡ παραγωγή νά περνᾷ ἀπό τό χέρι του καί ὁ Γιάννης θέλει νά παραμείνει μελισσοκόμος, ὄχι ἑμπορος μελιού. δύο λύσεις ὑπάρχουν: ἡ τηλεφωνική παραγγελία καί τό ταξίδι στά Κύθηρα.

Κατά τήν παραλαβή τοῦ βραβείου, ὁ Γιάννης Πρωτοψάλτης εἶπε μεταξύ ἄλλων: **«Μελισσοκόμος σημαίνει ὑπηρετῆς τῆς μέλισσας».** Ἐχουμε μάθει νά ὑπηρετοῦμε καί νά συνεργαζόμαστε μέ τίς μέλισσες, καί αὐτές, σάν ἀντάλλαγμα, γιά νά μάς εὐχαριστήσουν, μάς δίνουν ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχουν: τήν τροφή τους. **Σᾶς δίνω τήν υπόσχεση ὅτι θά συνεχίσω νά εἶμαι ὑπηρετῆς τῶν μελισσῶν, ὅπως καί αὐτές ὑπηρετοῦν τό φυσικό περιβάλλον».**

Τό βραβεῖο παρέδωσε στόν Γιάννη Πρωτοψάλτη ὁ Γιώργος Τσακίρης, πρόεδρος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.



Βραβείο παραγωγής ελαιολάδου στόν Χάρη Τζωρτζόπουλο - «Astarti-Tzortzopoulos estate»

Κείμενο Καλλιόπης Πατέρα

Ένα σπάνιας νοστιμιάς ελαιόλαδο από ένα νέο παραγωγό στο νησί των Κυθέρων.

Ο Χάρης Τζωρτζόπουλος ήξερε ανέκαθεν ότι θα ασχοληθεί με τη γη και θα επιστρέψει στις πατρογονικές του ελιές στα Κύθηρα. Σπούδασε γεωπόνος στην Κρήτη και έκανε τīs μεταπτυχιακές σπουδές του στη βιοκαλλιέργεια στην Ολλανδία. Δύο τόποι, θά 'λεγε κανείς, αντίθετοι. Ανάγλυφη απ' άκρου εις άκρον ή πατρίδα μας, επίπεδη τελείως ή Ολλανδία. Λίγο τό νερό στόν τόπο μας. Στην Ολλανδία είναι θάλασσα και κανάλια, και λίγη είναι ή γη, πού τήν κερδίζουν από τή θάλασσα με καθημερινό, επίπενο άγώνα. Ο Χάρης στην Ολλανδία αγάπησε τό χώμα. Επιστρέφοντας στα Κύθηρα, άρχισε σιγά-σιγά νά αγοράζει τά κτήματα τής ευρύτερης οικογένειάς του και σήμερα καλλιεργεί περίπου 100 στρέμματα ελιάς.

Τό λάδι του, τό Bland Αστάρτη exclusive, κέρδισε τό Χρυσό Βραβείο στό διαγωνισμό ελαιολάδου στό Παρίσι τήν πρώτη χρονιά πού πρωτο-



βγήκε στό φώς. Αυτό του έδωσε κουράγιο νά συνεχίσει. Μικρή παραγωγή, μόνο 4 τόνοι, αλλά μεγάλη προσπάθεια. Μικροκαλλιεργητής αλλά και σύγχρονος επιχειρηματίας, έδωσε βάρος στις συσκευασίες του πού αποτελούν πραγματικό κόσμημα. Ο Χάρης τυποποιεί ως Αστάρτη Exclusive **μόνο τό πρωτόλαδο κάθε χρονιάς**. Τό υπόλοιπο λάδι συσκευάζεται στό υπέροχο μπουκάλι από λευκοσίδηρο, σέ συνεργασία με άλλους βιοκαλλιεργητές του νησιού, ως Astarti Blend. Και τό περσινό λάδι γίνεται σαπουνάκια πολυτελείας, ξεχωριστά για τή χάρη και τήν απαλότητά τους.

Κατά τήν παραλαβή του βραβείου ο Χάρης Τζωρτζόπουλος είπε φανερά συγκινημένος: «*Εύχαριστώ τό Γαστρονόμο πού "ξεθάβει" άτομα σαν κι έμένα... Αφιερώνω τό βραβείο σέ όλους τούς νέους πού δουλεύουν τή γη τους με όραμα, και, πιστέψτε με, είναι πολλοί. Αυτό τό μήνυμα θά ήθελα νά τούς*

στείλω: Φίλοι μου, μην τό βάζετε κάτω, αξίζει ακόμα κι όταν βλέπετε ότι έχουν διαλυθεί τά πάντα».

Τό βραβείο παρέδωσε στόν Χάρη Τζωρτζόπουλο ο Γιώργος Οικονόμου, γενικός διευθυντής τής ΣΕΒΙΤΕΛ.

Πανελλήνιος διαγωνισμός ζωγραφικής και φωτογραφίας

Η Ήρα Σύνοδος προεκήρυξε πανελλήνιο διαγωνισμό ζωγραφικής και φωτογραφίας άρχές τής άνοιξης στους μαθητές-τριες Γυμνασίου και Λυκείου.

Οί συμμετασχόντες από τά Σχολεία μας αυτά 16 τόν αριθμό παρέδωσαν μέχρι τέλους Απριλίου τά έργα τους (ζωγραφίες και φωτογραφίες) στην Ήρα Μητρόπολι μας κι εκείνη τά προώθησε στην άρμόδια Συνοδική Έπιτροπή επί τής Χριστιανικής Άγωγής και τής Νεότητος.

Μετά χαράς πολλής πληροφορηθήκαμε τά όνόματα τών βραβευθέντων πού είναι τά εξής:

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Μουτσολάρι Έλένη - Ίρίνα
Φρατζεσκάκη Στέλλα
Μουτσολάρι Γιώργος

ΒΡΑΒΕΙΟ
ΒΡΑΒΕΙΟ
ΕΠΑΙΝΟ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γκίκας Δημήτρης

ΕΠΑΙΝΟ

Συγχαίρουμε όλόθερμα τά παιδιά πού συμμετέχουν σέ τέτοιες και τούς ευχόμαστε παρόμοιες διαγωνιστικές ευκαιρίες και νά διακρίνονται τόσο για τήν επίδοσί τους, όσο και για τό ήθος τους. Συγχαρητήρια άρμόζουν και στα υπόλοιπα παιδιά πού φιλότιμα συμμετείχαν, παρ' ότι δέν επήραν βραβείο.

Μέ τήν εὐκαιρία τῶν Πανελληνίων - σχολικῶν διαγωνισμῶν

Ἀγαπητά μου παιδιά,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐν ὄψει τῆς διενέργειας τῶν Πανελληνίων καί τῶν σχολικῶν ἐξετάσεών σας ἐπιθυμῶ νά σᾶς εὐχηθῶ ὀλόψυχα :

Καλή καί ἄριστη ἐπιτυχία!

Κατανοῶ, μαζί μέ τούς Ἱερεῖς μας, τούς κόπους, τούς μόχθους, τίς ἀγρυπνίες, τίς ἀγωνίες καί τίς μελέτες σας γιά νά ἀνταποκριθῆτε κατά τόν καλύτερο καί ἐπιτυχέστερο τρόπο στούς διαγωνισμούς σας.

Ὅπωςδήποτε θά ἔχετε καί τήν ἀμέριστη συμπαράτασι καί βοήθεια τῶν καλῶν σας γονέων, συγγενῶν καί φιλικῶν σας προσώπων.

Ὁ Ἐπίσκοπος καί οἱ Ἱερεῖς τῆς νήσου μας θά ἐπαγρυπνοῦν κοντά σας μέ τίς προσευχές. Μαζί μέ σᾶς θά παρακαλοῦμε καθημερινά τόν ΠΑΝΑΓΙΟ ΘΕΟ, τήν Μεγάλη μας Προστάτιδα καί Πολιοῦχο ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ, τόν Προστάτη μας ΟΣΙΟ ΘΕΟΔΩΡΟ, πού γιορτάζει σέ λίγες μέρες, τήν Προστάτιδά μας ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΛΕΣΑ καί τόν νεώτερο Προστάτη μας ΟΣΙΟ ΑΝΘΙΜΟ τόν νέο, τόν ἐν Κεφαλληνία, γιά τόν φωτισμό καί τήν ἐνίσχυσι στίς ἐξετάσεις σας.

Ἰδιαίτερα τίς μέρες τῶν Πανελλαδικῶν καί τῶν σχολικῶν ἐξετάσεών σας θά γίνεται Θεία Λειτουργία, εἰδικά γιά σᾶς καί τήν ἐπιτυχία σας στούς Ἱε-

ρούς Ναούς μας, στή Χώρα, τό Λιβάδι, τόν Ποταμό, τόν Καραβά καί στά Μοναστήρια μας, κατά τό συνημμένο πρόγραμμα.



Τήν ὥρα πού ἐσεῖς θά διαγωνίζεσθε -ἐπειτα ἀπό τίς τόσες προσπάθειες μελέτης καί ἐκμάθησης τῶν μαθημάτων σας- στό Σχολεῖο, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία θά λειτουργή σέ μία ἡ περισσότερες Ἐκκλησίες γιά σᾶς, μνημονεύοντας τά ὀνόματά σας, πού πήραμε ἀπό τά Σχολεῖα σας. Ἐτσι θά σᾶς συνοδεύῃ ἡ Χάρις καί ἡ Δύναμις τοῦ Θεοῦ στίς ὥρες τῶν διαγωνισμῶν σας.

Καλή δύναμι, πλούσιο τόν Θεῖο φωτισμό καί καλή ἐπιτυχία.

Μέ ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές καί ἀγάπη
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ Ὁ Κυθέρων Σεραφεῖμ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Πέμπτη 12 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Μονήν Ὁσίου Θεοδώρου.

Παρασκευή 13 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας.

Δευτέρα 16 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Ναόν Παναγίας Ἰλαριωτίσης Ποταμοῦ.

Τετάρτη 18 Μαΐου 2011, Μεσοπεντηκοστής,
Θεία Λειτουργία εἰς τήν Ἱεράν Μονήν
Ἁγίας Ελέσης.

Παρασκευή 20 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Εἰρήνης
Κατονίου Κυθήρων.

Δευτέρα 23 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου.

Τετάρτη 25 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία

εἰς Ἱ. Ναόν Ἁγίας Ἄννης Χώρας.

Πέμπτη 26 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Λιβαδίου.

Παρασκευή 27 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς τόν Ἱ. Ναόν Παναγίας Δέσποινας Καραβά.

Τρίτη 31 Μαΐου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Μονήν Ἁγίας Μόνης.

Τετάρτη 1 Ἰουνίου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας
Μυρτιδιωτίσης (Αγρυπνία 9-1νυκτ.).

Πέμπτη 2 Ἰουνίου 2011, Θεία Λειτουργία εἰς
Ἱ. Ναόν Ἀναλήψεως Σωτήρος Κάτω Λιβαδίου.

Τρίτη 7 Ἰουνίου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Ναόν Παναγίας Ἰλαριωτίσης Ποταμοῦ.

Πέμπτη 9 Ἰουνίου 2011, Θεία Λειτουργία
εἰς Ἱ. Ναόν Ἁγίας Τριάδος Ἀλεξανδράδων.

Ἡ γιορτὴ λήξεως τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων

Ἐγινε τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (13 Ἰουνίου ἔ.ἔ. ὥρα 7.30 μμ) στὸν αὐλιο χῶρο τῆς Ἐνορίας Ἁγίας Εἰρήνης Κατουνίου - Λιβαδίου.

Συγκεντρώθηκαν οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες ἀπὸ ὅλα τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα τοῦ νησιοῦ μας (Χώρας, Λιβαδίου, Κεραμωτοῦ, Ποταμοῦ καὶ Καραβᾶ).

Ἡ χορωδία τῶν Κατηχητικῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τῆς Κατηγήτριας δ.Ζηνοβίας Κάνια, Κατηγήτριας Λυκείου, ἔψαλε ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ τραγουδῆσε ἄσματα τοῦ Κατηχητικοῦ. Ἀπαγγέθηκαν ἀπὸ τὰ παιδιά ἐπίκαιρα ποιήματα. Ἡ μαθήτρια τοῦ Λυκείου Μαρία Λουράντου ἀνέγνωσε μὲ εὐκρίνεια ἐπίλεκτα ἀποσπάσματα ἀπὸ τίς διδασχῆς τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσι τῆς «**συνταγῆς γιὰ τὸ γλύκισμα τῆς ἀγάπης**», πού πολὺ ἐντυπωσίασε καὶ στή συνέχεια παίχθηκε τὸ θεατρικὸ ἔργο «**Τὸ θέατρο τῆς Ἐπιδάουρου**» ἀπὸ μαθήτριες Λυκείου καὶ Γυμνασίου, πού ἔδωσε ἓνα πολὺ ὡραῖο μήνυμα εἰλικρίνειας καὶ φιλαλήθειας σὲ ὅλους.

Στή συνέχεια ὁ Ἄναπλ. Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου π.Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Πανελληνίου Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς καὶ Φωτογραφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐξεφώνησε τὰ ὄνόματα τῶν βραβευθέντων (τὰ ὅποια δημοσιεύονται σὲ ἄλλη στήλη τοῦ παρόντος τεύχους).

Τέλος, τὰ χορευτικὰ συγκροτήματα τῆς Ἱερᾶς



Μητροπόλεως ἀπὸ παιδιά Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίου-Λυκείου παρουσίασαν νέους νησιώτικους χορούς μαζί μὲ τοὺς γνωστούς τσιριγώτικους καὶ εὐχαρίστησαν τὸ ἱκανὸ πλῆθος τῶν παρευρι-

σκομένων (πού θὰ ἦταν πολὺ περισσότεροι ἂν δὲν ἦταν ψυχρὸς ὁ καιρὸς).

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν ὠμίλησε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε πατρικὲς παραινέσεις στὰ παιδιά, ἀφοῦ τὰ εὐχαρίστησε καὶ τὰ συνεχάρη γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὰ Κατηχητικά Σχολεῖα καὶ τὰ νεανικὰ προγράμματα τῆς Ἱ.Μητροπόλεως (χορευτικὰ, θεατρικὰ, νεανικὴ λέσχη κ.ἄ.). Ἐπίσης εὐχαρίστησε τοὺς Ἱερεῖς τῆς νήσου μας, καὶ μάλιστα τοὺς ἐξ αὐτῶν Κατηχητὰς, γιὰ τὴν συμπαράστασί τους πρὸς τὴν νεολαία μας.

Εὐχαριστίες καὶ συγχαρητήρια ἀπηύθυνε πρὸς



τίς κατηγήτριες κ. Ἐλένη Χατζοπούλου-Τζοβάρη, ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἐκμάθησι χορῶν καὶ τὴν συγκρότησι τῶν χορευτικῶν μας συγκροτημάτων καὶ τὴν δ. Ζηνοβία Κάνια, Κατηγήτρια καὶ μουσικὴ, γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς στὰ Κατηχητικά Σχολεῖα, τὴν χορωδία καὶ τὸ θεατρικὸ τους.

Ἀκόμη ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε θερμὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τῆς ἐνορίας γιὰ τὴ θερμὴ φιλοξενία καὶ συμπαράστασι στὴν διεξαγωγὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἰδιαίτερα τὸν Ἐκκλησιαστικὸ Σύμβουλο κ.Γεώργιο Βάρδα, πού πρωτοστάτησε σὲ ὅλα καὶ μαζί μὲ τὸν γιό του Παναγιώτη (ιδιοκτήτη τοῦ «Φῶς Φανάρι») πρόσφερε παγωτὰ καὶ ἀναψυκτικὰ σὲ ὅλους. Καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνες ἀπηύθυνε εὐχαριστίες ὁ Σεβασμιώτατος γιὰ τὴν συνεργασία τους μὲ τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ προέτρεψε πιὸ θερμὰ νὰ συμπαρασταθοῦμε ὅλοι μας - καὶ μέσῳ τῆς Σχολῆς Γονέων πού συμ-πλήρωσε ἤδη 5 χρόνια λειτουργίας - σὲ ὅλες τίς καλὲς αὐτὲς προσπάθειες πού ἀποσκοποῦν στὴ βοήθεια καὶ τὴν ποθητὴ πρόοδο τῶν παιδιῶν μας.

Καὶ τοῦ χρόνου!

Τό αγέννητο παιδί και ή μητρική αγάπη

Τήν Παρασκευή 17 Ιουνίου στις 8 μμ στήν αίθουσα του Κυθηραϊκού Συνδέσμου στή Χώρα δόθηκε γιά πρώτη φορά στό νησί μας ό λόγος στό αγέννητο παιδί.

Ό Σύλλογος προστασίας του αγέννητου παιδιού «ή άγκαλιά», πάνω από 10 χρόνια τώρα, υποστηρίζει πολλαπλά τό δικαίωμα κάθε έμβριου στή ζωή και τής μητέρας του στήν έγκυμοσύνη και τή μητρότητα. Και όλα αυτά ανεξάρτητα από οικογενειακή κατάσταση, εθνικότητα, θρησκεία κ.λπ.



Όμιλήτρια ήταν ή πρεσβυτέρα κ.Βαρβάρα Μεταλληνού, Πρόεδρος του Συλλόγου.

Ό Σύλλογος λειτουργεί σέ έθελοντική βάση και τό έργο του χαρακτηρίζεται από επιστημονικά

και επαγγελματικά ύψηλης ποιότητας υπηρεσίες.

Η Πρόεδρος τής Άγκαλιάς αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στό εξής :

α) Στήν όλη ψυχοσωματική κατάσταση πού βρίσκεται ή μητέρα στήν πρώτη της επαφή μέ τό Σύλλογο. Είναι συνήθως άποδιοργανωμένη, καταπονημένη, άνασφαλής, πολύ ευαίσθητη γενικά.

β) Στή σχιζοφρενική ελληνική νομοθεσία γιά τήν όποία φέρουν έγκληματική ευθύνη οι νομοθετήσαντες, πρός χάριν ενός «άποπροσανατολισμένου φεμινισμού», όπως πολύ χαρακτηριστικά ανέφερε. Παράδειγμα, ό νόμος πού έπιτρέπει τή λεγόμενη «διακοπή» κήσεως (ψευδής ή λέξη «διακοπή», άφου ή ίδια ή κήση δέν επανέρχεται, στήν αλήθεια είναι κατάργηση, καταστροφή, φόνος), μετά τή συμπλήρωση τής 12ης εβδομάδας κήσεως θεωρεί τό έμβρυο άνθρωπο, ενώ πριν όχι.

Έν τώ μεταξύ άλλος νόμος πού βρίσκεται σέ ισχύ θεωρεί τό έμβρυο, ανεξαρτήτως ηλικίας, άνθρωπο, προκειμένου νά γίνει αποδέκτης περιουσιακών στοιχείων (κληρονομιάς)!

γ) Στή μαγευτική διαδρομή τής ανάπτυξης του έμβριου, από τή σύλληψη μέχρι και τή περίφημη

12η εβδομάδα. Η καρδιά χτυπά πριν τις 4 εβδομάδες. Ό έγκεφαλος, τά μάτια, τά δακτυλικά άποτυπώματα και όλα τά όργανα είναι ήδη σχηματισμένα και στή συνέχεια «δουλεύονται» οι λειτουργίες τους.

δ) Στή διάσταση πού διαπιστώνεται τελικά, όταν τό παιδί γεννηθεί, μεταξύ δυσσιώνων προβλέψεων των προγεννητικών ελέγχων και πραγματικότητας - αυτό τό απέδωσε κυρίως στήν προσευχή και

ε) Στήν τραγική διαπίστωση πού έρχεται στα χείλη μετανοούντων ζευγαριών πού τελικά δέν καταφέρνουν νά τεκνοποιήσουν : «όταν μās ήρθε έμεις τό δίωξαμε» και στήν άμηχανία τους, στό Σύλλογο, πώς νά γλυκάνουν πιά τόση πίκρα.

Η όμιλία τελείωσε μέ τήν υπέροχη ευχή νά ζήσουν όλοι τή χαρά νά περιτριγυρίζονται από παιδιά και έγγόνια.

Στή συνέχεια έγινε μία όμορφη συζήτηση.

Η Όμάδα Έθελοντών προσέφερε πλούσιο μπουφέ μέ σπιτικούς μεζέδες και δροσερό ντόπιο κρασί. Έκτακτη έθελόντρια ή αγαπητή μας μαία κ.Έλενη Παπαδήμα, ενώ συγκινητική ήταν ή προσφορά-έκπληξη από έθελοντές πού μόλις είχαν γυρίσει από ταξίδι (γιά λόγους υγείας κ.ά.).



Στήν έξοδο είχε τοποθετηθεί τό εύλογο «κουτί» τής Όμάδας, πού συγκέντρωσε πολύ ικανοποιητικό ποσό γιά τις ανάγκες του Συλλόγου.

Η ηλεκτρονική διεύθυνση του Συλλόγου είναι www.unborh.gr και πληροφορίες γιά τό Σύλλογο δίνουν ή κ.Παπαδήμα, μαία και ή Κοινωνική Λειτουργός του Νοσοκομείου μας πρεσβυτέρα Έλπίδα Μαριάτου - Μεγαλοκονόμου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθηρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεὶμ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἕως καὶ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 2011 ἐλειτούργησε ἢ ἐχοροστάτησε σὲ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς:

Ἰ. Μ. Ἁγίας Μόνης: 5/3, 8/4, 17/4, Ἰ. Ν. Ὁσίας Πελαγίας: 6/3, 10/3, 10/4, 28/4, 5/6, Ἰ. Μ. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης: 6/3, 7/3, 11/3, 13/3, 18/3, 20/4, 24/4, 8/5, 1/6, Ἰ. Μ. Ἁγίων Ἀναργύρων (Ξερουλάκι): 8/3, Ἰ. Μ. Παναγίας Δέσποινας-Καραβά: 9/3, Ἰ. Ν. Ἀναλήψεως Σωτήρος Κάτω Λιβαδίου: 9/3, 8/4, 3/5, 4/5, 2/6, Ἰ. Ν. Παναγίας Ἰλαριωτίσσης Ποταμοῦ: 11/3, 8/4, 21/4, 22/4, 28/4, 29/4, 1/6, 8/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικήτα Καλάμου: 11/3, 17/3, 25/3, 3/4, 20/4, 23/4, 4/5, 11/6, Ἰ. Ν. Μεταμορφώσεως Κεραμωτοῦ: 12/3, Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Λιβαδίου: 13/3, 26/5, Ἰ. Ν. Ἐσταυρωμένου Χώρας: 13/3, 16/3, 18/3, 25/3, 6/4, 15/4, 16/4, 17/4, 22/4, 24/4, 13/5, 21/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Μηνᾶ Λογοθετιανίκων: 14/3, 29/4, 30/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβά: 14/3, 29/4, 30/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Σπυριδωνος Καλοκαιρινῶν: 15/3, 8/5, Ἰ. Ν. Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Πιτσιανίκων: 15/3, 27/3, Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Καλησπεριανίκων: 16/3, Ἰ. Ν. Παναγίας Ἐλεούσης Φρατσίων: 17/3, 19/3, 27/3, 1/4, 20/4, 25/4, 26/4, Ἰ. Ν. Μεταμορφώσεως Ἀρωναδικῶν: 18/3, 27/4, Ἰ. Ν. Ἁγίας Ταβιθά Λεβαδείας: 20/3, 15/5, Ἰ. Ν. Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Λιανιανίκων: 24/3, Ἰ. Ν. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Κατουνίου: 26/3, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Στραποδίου: 28/3, 14/4, 24/4, Ἰ. Ν. Ἁγίας Μαρίνης Δρυμῶνος: 29/3, 6/5, 7/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἀντωνίου Καστρισιανίκων: 29/3, 26/4, 27/4, Ἰ. Ν. Παναγίας Ἐλεούσης Ἀραιῶν: 30/3, Ἰ. Ν. Ἁγίου Πέτρου Ἀραιῶν: 29/6, Ἰ. Ν. Παναγίας Κοντελετοῦς Λιβαδίου: 30/3, 19/4, 5/5, 6/5, Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Ἀλεξανδράδων: 31/3, 9/6, 13/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Ἀλεξανδράδων: 24/6, Ἰ. Ν. Ἁγίας Εἰρήνης Κατουνίου: 31/3, 19/4, 5/5, 13/6, Ἰ. Ν. Ἁγίας Ἐλέσης Πούρκου: 1/4, 12/6, Ἰ. Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων Φατσαδικῶν: 2/4, 30/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Αὐλέμνος:

3/4, 27/4, Ἰ. Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Φριλιγκιανίκων: 4/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Μηνᾶ Διακοφτίου: 4/4, 27/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἡλίας: 5/4, 3/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Κυπριωτιανίκων: 5/4, 30/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους Μυλοποτάμου: 6/4, 22/4, 30/4, 1/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Ἀντικυθήρων: 19/5, 20/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀντικυθήρων: 20/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου Δοκάνων: 9/4, Ἰ. Ν. Ἁγίων Πάντων Γουδιανίκων: 10/4, 4/6, 19/6, Ἰ. Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Βιαραδικῶν: 14/4, 26/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Μητάτων: 14/4, 21/4, 13/6, Ἰ. Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Κοντολιανίκων: 15/4, Ἰ. Ν. Ἁγίου Θεοδώρου Ἀλοιζιανίκων: 16/4, Ἰ. Ν. Παναγίας Χρυσάφισσας Μονεμβασίας: 1/5, Ἰ. Ν. Ἐλκομένου Χριστοῦ Μονεμβασίας: 2/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Καλάμου: 7/5, Ἰ. Παρεκκλήσιον Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Λαχνοῦ: 8/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Φρατσίων: 10/5, Ἰ. Μ. Ὁσίου Θεοδώρου: 11/5, 12/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Σπετσῶν: 14/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Κων/νου & Ἐλένης Λιβαδίου: 21/5, Ἰ. Ν. Ἁγίου Παύλου Καλαβρύτων: 22/5, Ἰ. Ν. Ἁγίας Ἄννης Χώρας: 25/5, Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Λογοθετιανίκων: 11/6, Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Φριλιγκιανίκων: 26/4, 12/6, Ἰ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Ἀραιῶν: 18/6, Ἰ. Ν. Ἁγίων Πάντων Χώρας: 18/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Ἀγριολιές: 23/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Παύλου Καφαλίου: 28/6, Ἰ. Ν. Ἁγίου Πέτρου Καρβουνάδων: 30/6.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»**

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ:

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος
Ἀναπλ. Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:** ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605**ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ, ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Πανελλήνιος διαγωνισμός χορού και χορωδιών της Ίερᾶς Συνόδου

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ τά δύο παιδικά χορευτικά συγκροτήματα τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας μέ τήν ἐποπτεία τῆς καθηγήτριας κ. Ἐλένης Χατζοπούλου - Τζοβάρα, συμμετείχε στό φεστιβάλ χοροῦ, πού διοργανώθηκε στήν Ἱ. Μητρ. Πατρῶν. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τελετῶν ΤΕΙ Πατρῶν στίς 14 Μαΐου 2011.

Τά παιδιά τοῦ χορευτικοῦ μας, μέ τή συνοδεία



μερικῶν μητέρων καί τοῦ π. Φρουμεντίου Δημητρίου Ἀρχιμανδρίτου τῆς Μητροπόλεώς μας, ἀνεχώρησαν γιά τήν Πάτρα μέ πούλμαν τό ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς καί ἔφθασαν λίγο ἄργά μετά τά μεσάνυχτα στήν Πάτρα καί ὀδηγήθηκαν σέ μία πνευματική ὄραση, στίς κατασκηνώσεις τοῦ ἁγίου Γέροντος Γερβασίου Παρασκευοπούλου, ὅπου καί φιλοξενήθηκαν ἐγκάρδια.

Ἀνήμερα τό πρωῒ, μετά τό πρωινό γεῦμα ξεναγήθηκαν ἀπό τόν π. Παναγιώτη -εφημέριο τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἀλεξίου- στόν περικαλλέστατο Ἱ.Ν. τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, στήν Ἱ. Μονή Γηροκομείου καί στό



ἱστορικό οἰνοποιεῖο Πατρῶν Ἀχαΐας CLAUSS. Τό ἀπόγευμα ἐτοιμάσθηκαν τά παιδιά νά κατέβουν στήν αἴθουσα γιά τήν ἐκδήλωση. Ἡ αἴθουσα ἦταν κατάμεστη ἀπό κόσμο, κληρικούς καί Μητροπολίτες, καί μεταξύ αὐτῶν ἦταν ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Πατρῶν καί ὁ Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ.

Τά παιδιά χόρεψαν ἕξι Τσιριγώτικους χορούς δίνοντας τόν καλύτερο ἑαυτό τους καί καταχειροκροτήθηκαν θερμά.

Τό τελευταῖο βράδυ, στό δεῖπνο πού παρατέθηκε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος μέ πολλή ἀγάπη παρέθεσε γιά τά παιδιά μας καί τοῦς συνοδούς τους καί τό γεῦμα τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου, σέ ἐστιατόριο διπλα στίς κατασκηνώσεις, παρακάθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Πατρῶν κ. Χρυσόστομος καί ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφεῖμ καί ἄλλοι κληρικοί.

Στό δεῖπνο ἐκφράσθηκαν οἱ εὐχαριστίες γιά τήν ἄψογη καί ἀβρααμιαία φιλοξενία ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, καθώς καί ἀπό τίς μητέρες τῶν παιδιῶν.

Τήν Κυριακή τῆς 15ης Μαΐου, πολύ πρωῒ, τό πούλμαν μέ τό χορευτικό συγκρότημα καί τοῦς συ-



νοδούς του ξεκίνησε γιά τήν Νεάπολη μέ προορισμό τά Κύθηρα.

Ὅλοι ἔμειναν συγκινημένοι καί εὐχαριστημένοι ἀπό τό διήμερο ταξίδι στήν Πάτρα. Ὁλόθερμες εἶναι οἱ εὐχαριστίες μας στόν ἅγιο Πατρῶν, στόν π. Παναγιώτη Ρούβαλη καί τόν ἀξιότιμο Πρόεδρο τῆς Ἀναπλαστικῆς Σχολῆς Πατρῶν κ. Παρασκευοπούλου, καθώς καί στό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.